ഒററപ്രതി
3 അണ

Rg: No. T. 66

License No
Dated 15—6—

K. JACOB ... MEMORIAL SAHRUDAYA PUBLIC LIBRARY

പ്രസന്നകേരളം

പത്രാധിപർ—വി. വി. വർക്കി.

പുസ്തകം 9	കോട്ടയം 1123 ധനു 20 ഞായറാഴ്ച	ലക്കം 2

ഞാൻ കണ്ട കാഷ്മീർ

(കെ. അഹമ്മദ് അബ്ബാസ്)

ആപ്പിൾപഴത്തിന്റെ ചുവപ്പോടുകൂടി, അത്ര വൃത്തിയില്ലാതെ, പൊടിപുരണ്ട്, ശൈത്യത്താൽ മുരടിച്ച ഒരു ശിശുവിന്റെ മനോഹരമായമുഖം. തിളങ്ങുന്നവയും ജീവിതോന്മേഷം പ്രതിഫലിപ്പിക്കുന്നതുമായ കണ്ണുകൾ. അവന്റെകയ്യിൽ ഒരു കൊടിയുണ്ട്— നാഷനൽകോൺഫ്രൻസിന്റെ വെള്ളക്കലപ്പയുള്ള ചുവപ്പുകൊടി. ചുവപ്പുകടലാസു തൊപ്പികൾ ധരിച്ച്, മുദ്രാവാക്യങ്ങളുംമുഴക്കുന്ന ഒരു ജാഥാ അവൻ നയിക്കുന്നു.

"കാശ്മീർസിംഹം ജയിക്കട്ടെ"

കാശ്മീർസിംഹംഎന്തുപറയുന്നു?'

"ഹിന്ദു-മുസ്ലീം- സിക്കുമൈത്രി"

"നമ്മുടെരക്തം ചിന്തേണ്ടിവന്നാലും നാം നമ്മുടെ മാതൃഭൂമിയെ രക്ഷിക്കും"

ആ മുദ്രാവാക്യങ്ങളുടെ അർത്ഥം ആ കുട്ടികൾ അറിയുന്നില്ലായിരിക്കും. ഞാൻ അവരിൽ ചിലരോടുചോദിച്ചപ്പോൾ രാജ്യത്തെ ഗുരുതരമായ സ്ഥിതിഗതികളെപ്പററി ചൊടിപ്പോടുകൂടി മറുപടിപറഞ്ഞു. കളിത്തോക്കുകൾ കൊണ്ടും മരവാളുകൾകൊണ്ടും ഉള്ള അവരുടെ പ്രകടനങ്ങളും പയററുകളും വെറും വിനോദങ്ങളാണെന്നുവരാം. എന്നാൽ ഒരു ജനതയുടെ ജീവിതാദർശങ്ങൾ അവരുടെ കുട്ടികളുടെ വിനോദങ്ങളിൽക്കൂടി പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നു. യൂറോപ്പിലേയും അമേരിക്കയിലേയുംകുട്ടികൾ "ചുവപ്പുതൊലി"യെ സംഹരിക്കുന്ന "ഇൻഡ്യൻ" കളിയിൽ ഏർപ്പെട്ടിരിക്കുമ്പോൾ, അവർ വർണ്ണവിദ്വേഷത്തിൽ അധിഷ്ഠിതമായ വെള്ളക്കാരുടെ സാമ്രാജ്യം കെട്ടിപ്പടുക്കുവാൻ അഭ്യസിക്കുകയാണെന്നുതോന്നും. കാഷ്മീറിലെകുട്ടികൾ, ശ്രീനഗരത്തിന്റെ തെരുവുകൾതോറും പ്രകടിപ്പിക്കാറുള്ള ഇത്തരം കളികളിൽക്കൂടി ദേശസ്നേഹത്തിന്റെയും ദേശാഭിമാനത്തിന്റെയും പാഠങ്ങൾ പഠിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നതു്.

* * * *

ഇതൊരുകുട്ടിയുടെ— കൗമാരത്തിന്റെ പ്രസന്നതയുടെ സ്ഥാനത്ത് പരിപാകതയും ഉത്തരവാദിത്വബോധവുംദ്യോതിപ്പിക്കുന്ന—മുഖമാണ്. അവനുകഷ്ടിച്ചുപതിന്നാലുവയസു പ്രായംകാണും. അവൻ കയ്യിൽ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന തോക്ക് തോളുകളേയും കവിഞ്ഞുനില്ക്കുന്നു തനിക്കു പ്രായപൂർത്തിയായെന്നു ശഠിച്ചതുകൊണ്ടാണ് കാഷ്മീർപൗരന്മാരുടെ സന്നദ്ധസൈന്യമായ "ഹോംഗാഡ്"കളുടെ കൂട്ടത്തിൽ അവനേചേർത്തതു്. കീറത്തുണികളാണ് ഇപ്പോൾ ധരിച്ചിരിക്കുന്നതെങ്കിലും അവൻ അതിൽ കൂസുന്നില്ല. കാരണം, ദേശീയസൈന്യത്തിലെ അഭ്യസനം സിദ്ധിച്ച ഒരു യോദ്ധാവായി, യൂണിഫോറം ധരിക്കുവാൻ ഇടയാകുന്ന ആ ദിനമാണ് അവൻ പ്രതീക്ഷിക്കുന്നതു്.

അവൻ ഒരു വള്ളക്കാരന്റെ മകനാണ്. സൈന്യത്തിൽചേരുന്നതിനുമുമ്പ് സായിപ്പന്മാരും മദാമ്മമാരും ജലം നദിയിലൂടെയും 'ഡാൽ' തടാകത്തിലൂടെയും വിനോദയാത്രചെയ്യുന്ന കളിവള്ളങ്ങൾ ഓടിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴും അവനു രാഷ്ട്രീയബോധമുണ്ടായിരുന്നു. ഷേക് അബ്ദുള്ളായുടെ "ക്വിററ് കാഷ്മീർ" പ്രക്ഷോഭണത്തിൽ നേതാവിന്റെ അറസ്റ്റിനേ പ്രതിഷേധിച്ച് നാവികതൊഴിലാളികൾ നടത്തിയ പണിമുടക്കിൽ ആദ്യമായിചേർന്നവരിൽ ഒരുവൻ അവനാണെന്ന് അവൻ അഭിമാനിക്കുന്നു. അവൻ നിരക്ഷരനെങ്കിലും പഠിക്കുവാൻ ജാഗ്രതയുള്ളവനായിരിക്കുന്നു. ഹോംഗാർഡുകൾക്കുവേണ്ടി ആരംഭിക്കുന്ന ക്ലാസ്സിൽ ചേരുവാൻ അവൻ അക്ഷമനായിരിക്കുന്നു.

ഞാൻ അവനോടുചോദിച്ചു:- "അതിർത്തിവർഗ്ഗക്കാരിൽപ്പെട്ട കൊള്ളക്കാർ നിഷ്ഠുരന്മാരാണ്. അവരെ നിനക്കു പേടിയില്ലേ?" അവൻ പറഞ്ഞു. "ഞങ്ങൾക്ക് ഇംഗ്ലീഷുകാരേപ്പോലും ഭയമില്ല. പിന്നെയാണോ ഈ മലവർഗ്ഗക്കാരേ?"

* * *

ഒരു യുവാവിന്റെ മുഖം—ജാഗ്രതയുള്ളമുഖം. സൂക്ഷ്മഗ്രാഹിയും, വിഷാദാത്മകവും, അകാലത്തിൽ മങ്ങിപ്പോയതുമായ കണ്ണുകളോടുകൂടി ജാഗ്രതയുള്ളമുഖം. ബുദ്ധിമാന്റെമുഖം; ജന്മനാഹിന്ദു; ഉയർന്നുവരുന്ന ഒരു ഉർദ്ദുസാഹിത്യകാരൻ; നാഷനൽ കോൺഫ്രൻസിലെ പഴക്കംചെന്നപ്രവർത്തകൻ; പലപ്രാവശ്യം ജയിൽവാസം കഴിച്ചവൻ. സന്നദ്ധഭടന്മാരുടെ രാഷ്ട്രീയവും സിദ്ധാന്തപരവുമായ വിദ്യാഭ്യാസത്തിന്റെ ചുമതല വഹിക്കുന്നുമുണ്ട്. അതേ സമയം അദ്ദേഹവും പഠിക്കുന്നു— വെടിവെക്കാൻ! അയാളുടെ വിളറിയതും, ഉത്സാഹം നിറഞ്ഞതുമായ മുഖവും, കാഞ്ചിഅമർത്തുന്നതിനു് ഉദ്ദേശിക്കപ്പെടാത്ത ദുർബ്ബലങ്ങളായ കൈകളും കണ്ടിട്ടു ഞാൻ ചോദിച്ചു. "പേനാപിടിക്കുന്നതും തോക്കെടുക്കുന്നതും എത്ര അന്തരമുള്ളതൊഴിലുകളാണ്?" അപ്പോൾ അയാൾ കാര്യമാത്രമായിപറഞ്ഞതു് "അക്രമികൾ മുന്നോട്ടുകടന്നാൽപിന്നെ സാഹിത്യംനിലനില്ക്കയില്ല—സംസ്കാരംതന്നേ നാമാവശേഷമാകും" എന്നാണ്. ഇത്രയും പറഞ്ഞിട്ട് അയാൾ 'കുറിവെടി' പരിശീലിക്കാൻപോയി. അനേകം എഴുത്തുകാരും, കലാകാരന്മാരും, തൊഴിലാളികളും, കർഷകരും തോളോടുതോൾചേർന്നു യുദ്ധംചെയ്ത ആ സൈന്യത്തെപ്പററി—സ്പെയിനിലെ ഇന്റർനാഷനൽബ്രിഗേഡ്—ഞാൻ ഓർത്തു.

* * * *

ഒരു വൃദ്ധന്റെ മുഖം. മീശവളർന്ന്, ചുക്കിച്ചുളിഞ്ഞു, കാലം കരണ്ടുതിന്ന മുഖം. ഞാൻ ചോദിച്ചു:—"എത്രവയസ്സായി?" അയാൾക്ക് ഓർമ്മയില്ല "നാല്പതോ, അറുപതോ കാണും. ആർക്കറിയാം?" അനാസ്ഥനായി ചിരിച്ചിട്ട് "ഞാൻ ജനിക്കുമ്പോൾ ഞാനില്ലായിരുന്നല്ലോ" എന്നു പറഞ്ഞു. അയാൾക്ക് അൻപതിലധികം വയസ്സ് കാണണം. ആ മനുഷ്യൻ ഒന്നാംലോകമഹായുദ്ധത്തിൽ സേവനമനുഷ്ഠിച്ച് 1919 ൽ പെൻഷ്യൻ വാങ്ങിയതാണ്. ഇന്നു 'ഹോംഗാർഡിലേ' ഡ്രിൽമാസ്റ്ററായിരിക്കുന്ന അയാൾ സ്വന്തം ഗ്രാമത്തിലായിരിക്കുമ്പോളാണ് കാഷ്മീർപ്രാന്തങ്ങൾ അതിർത്തിവർഗ്ഗക്കാർ ആക്രമിച്ചതായികേട്ടതു്. സൈന്യത്തിൽ പേരുകൊടുക്കുവാൻ നാല്പതുമൈൽനടന്നുശ്രീനഗറിൽ എത്തി. പോരുമ്പോൾ കിടക്കകൂടികൊണ്ടുപോരുവാൻ വിട്ടുപോയി. ഒരു കമ്പിളിപോലും കൊടുക്കുവാൻ തങ്ങൾക്കു പ്രാപ്തിയില്ല എന്നു അധികൃതർ അറിയിച്ചതനുസരിച്ച്, തന്റെ ഗ്രാമത്തിൽപോയി കിടക്കയുമായി കാലതാമസംകൂടാതെ അയാൾ മടങ്ങിയെത്തി.

അതൊരുവൃദ്ധന്റെ മുഖംമാത്രമാണ്—എങ്കിലും യുവാവിന്റെ [illegible] പ്രസരിപ്പാണുള്ളതു്. ആ ക[illegible]ണിച്ചവൃദ്ധനയനങ്ങളിൽ സ[illegible] സക്തി വെട്ടിത്തിളങ്ങുന്നുണ്ട് [illegible]

"അമ്മാവാ എന്തിനാണ് [illegible]ടെ വന്നതു്" അയാളെ [illegible] പ്പിക്കുവാൻ ഞാൻ ചോദി[illegible] "നിങ്ങൾക്കറിഞ്ഞുകൂടേ" [illegible]യാൾ പരുഷമായി പറഞ്ഞു. "ആ വെടിക്കാരുടെ മക്കളായ അതിർത്തിപ്പരിഷ ഞങ്ങളുടെ നാട്ടിൽ കയറിയിരിക്കുന്നതു്?"

ഞാൻ അയാളെ പരീക്ഷിക്കുവാനായി വീണ്ടും ചോദിച്ചു.

"കേൾക്കൂ. അതിർത്തിവർഗ്ഗ

ചെക്കോസ്ലോവാക്യാ.

കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുന്ന പാലം

(ഇക്ബാൽസിംഗ്)

ഇന്നത്തെ യൂറോപ്പിൽ, ജീവിതത്തിന്റെ സാധാരണഗതിയിൽ അനുദിന സംഭവങ്ങളായ കാഴ്ചകൾ വളരെ അസാധാരണവും ഏതാണ്ട് അവിശ്വാസനീയവുമായിട്ടാണ് ഒരാൾക്ക് പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ തോന്നുന്നത്. ചെക്കോസ്ലോവാക്കിയാ സന്ദർശിക്കുന്ന ഒരാൾക്ക് ഈ അഭിപ്രായം തോന്നാതെയിരിക്കയില്ല.

വിനാശത്തിന്റേയും നിർഭാഗ്യത്തിന്റേയും നിഗ്രഢതയാണ് മാനവവംശത്തിന്റെ നിലനില്പിന് സ്വാഭാവികമായ പശ്ചാത്തലമെന്ന് വടക്കേഫ്രാൻസിലും, ബൽജിയത്തിലും, ജർമ്മനിയിലും, പോളണ്ടിലും കൂടിയുള്ള സഞ്ചാരത്തിനിടയിൽ പരിപൂർണ്ണമായി മനസ്സിലാക്കിയശേഷം, എല്ലാം ഇപ്പോഴും ക്രമാനുസാരമായിതന്നെ പുരോഗമിക്കുന്നതായി കാണപ്പെടുന്ന പ്രേഗ് നഗരിയിൽ ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ എത്തിച്ചേരുന്നത് ഒരുവനെ ഭ്രമിപ്പിക്കുന്ന ഒരനുഭവമാണ്. സാർവത്രികമായ യുദ്ധപ്രളയത്തിൽ പെട്ടുപോയതിന്റെ യാതൊരു ലക്ഷ്യവും ചെക്ക് തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ പുറമേയെങ്ങും കാണ്മാനില്ല. ഐക്യകക്ഷിയുടെ ബോംബുവിമാനങ്ങൾ അവയുടെ വിനാശകസന്ദർശനങ്ങളിൽനിന്നും അവളെ ദയാപൂർവ്വം ഒഴിച്ചുനിറുത്തി. ജപ്പാൻസേനയും അതിന്റെ ദ്രുതഗതിയിലുള്ള പിന്മാററത്തിനും നാശത്തിനും ഇടയ്ക്ക് അവളെ നശിപ്പിക്കുവാനുള്ള അവസരം ഉണ്ടായില്ല.

യുദ്ധാനന്തരയൂറോപ്പിലെ തലസ്ഥാനനഗരികളിൽ ഏററവും പ്രശാന്തമായതു പ്രേഗാണെന്നു തോന്നുവാൻ കാരണം, അവളുടെ അന്യൂനമായ പ്രകൃതിവിലാസം കൊണ്ടുമാത്രമല്ല. മററുപലകാര്യങ്ങളിലും ഈ സാധാരണത്വം ദൃശ്യമാണ്. ചെക്കുകാർ വളരെ ശുചിത്വവും അച്ചടക്കവും ഉള്ള ഒരു ജനതയാണ്. ഓരോപ്രശ്നങ്ങളേയും അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതിൽ ജർമ്മൻകാരേപ്പോലെ വ്യവസ്ഥയുള്ളവരാണ്, അവർ. എന്നാൽ ജർമ്മൻകാരിൽനിന്നു വ്യത്യസ്ഥമായി അവളുടെ ഈ നിഷ്ഠ അതിന്റെ ഉദ്ദേശത്തെ തന്നെ അപകടത്തിലാക്കുന്ന ഭ്രാന്ത് അവർക്കില്ല. തങ്ങളുടെ ദേശീയജീവിതത്തേയും സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥിതിയേയും കാര്യമാത്രപ്രസക്തവും ഊർജ്ജസ്വലവുമായ ഒരുരീതിയിൽ പുനരുദ്ധരിക്കാൻ അവർ ദൃഢവ്രതം ചെയ്തിരിക്കുകയാണെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. അതിന്റെഫലം തികച്ചും അഭിനന്ദനീയവും ആകുന്നു.

അശുഭാപ്തി വിശ്വാസത്തിനു പ്രതിവിധി

മിക്കവാറും യൂറോപ്പുമുഴുവനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇന്നു ഒരു ഓർമ്മമാത്രമായി ശേഷിക്കുന്നതും അപ്രാപ്യമാംവിധം പണച്ചെലവുള്ളതുമായ പരിഷ്കാരത്തിന്റെസുഖസൗകര്യങ്ങളെല്ലാം പ്രേഗിലെ ഒരു സന്ദർശകനു ലഭിക്കുന്നതാണ്. ഹോട്ടലുകളിലെ കിടക്കമുറികളിൽ ചൂടുവെള്ളവും, ഭോജനശാലകളിൽ പല്ലിടക്കുത്തിയും എപ്പോഴുംലഭ്യമാണ്. നിഷ്കൃഷ്ടമായി നിയന്ത്രിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതിനാൽ സാധനങ്ങളുടെ വില മിതമായിരിക്കുന്നു. തലസ്ഥാനനഗരിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമെങ്കിലും ഭക്ഷ്യറേഷനിംഗ് മനുഷ്യനിർമ്മിതമായ ഏതൊരു പദ്ധതിക്കും എത്രമാത്രം വിജയപ്രദമായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻസാധിക്കുമോ അത്രമാത്രം വിജയപ്രദമായിട്ടാണ് പ്രവർത്തിക്കുന്നത്. അതുകാരണം കരിഞ്ചന്തവ്യാപാരം അവിടെയില്ല. ഇത്രയും കാര്യം ആർക്കും ഒററനോട്ടത്തിൽ ബോദ്ധ്യപ്പെടാവുന്നവയാണ്.

അവിടുത്തെ അന്തരീക്ഷമാണ് ഇതിനേക്കാൾ കൂടുതലായി ആകർഷകമായിരിക്കുന്നത്. ഏഴുവർഷത്തെ അടിമത്വത്തിന്റേയും അപമാനത്തിന്റേയും നിഴലിൽനിന്നും പ്രേഗ് കൂടുതൽ മഹിമയോടും, പരിഷ്കാരത്തോടും, സ്വതന്ത്രരാഷ്ട്രീയമായി പുനരുത്ഥാനം ചെയ്തിരിക്കയാണ്. അവൾ, യുദ്ധാനന്തരകാലഘട്ടത്തിലെ ജനീവാ ആണ്. എന്നുവേണമെങ്കിൽ അവകാശപ്പെടാം. ഒന്നുകൂടിമെച്ചമാണു ജനീവാ. എന്തെന്നാൽ ജനീവായുടെ മഹത്വത്തിന്റെ അത്യുച്ചസ്ഥിതിയിൽ അവിടെ ദൃശ്യമായിരുന്ന ആ അല്പപ്രഭുത്വത്തിന്റേയും ധനികവ്യവസ്ഥിതിയുടേയും നീചത്വം ഇവിടെ ഒരാൾക്കു നേരിടേണ്ടതി

ശേഷം 11-ാംപേജിൽ

ക്കാർ മുസ്‌ലിംസഹോദരങ്ങളല്ലേ? അവരോടു യുദ്ധംചെയ്യുന്നതുകൊള്ളാമോ?

“മുസ്‌ലിമങ്ങൾ! ങ്‌ഹേ” അയാൾ കാക്കിച്ചുതുപ്പിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു. “ഇവന്മാരു മുസ്‌ലീങ്ങളല്ല. ചെകുത്താന്റെ മക്കളാണ്. ഞാൻ ചോദിക്കട്ടെ, കൊലയും കൊള്ളയും തീവയ്പ്പുമായി അവർ ഞങ്ങളുടെനാട്ടിൽ എന്തിനു വരുന്നു.”

അയാൾ വർഷിച്ചചോദ്യശരങ്ങളുടെ ഉഗ്രത എന്നെ ചഞ്ചലിപ്പിച്ചു. “എനിക്കൊന്നുമറിയാൻപാടില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു, ആ വൃദ്ധൻ, അക്രമികളെ അവരുടെ ഏഴാംകരിന്തലവരെ പിരാകുന്ന[illegible] കേട്ടിട്ടുഞാൻ പോന്നു. അയാ[illegible]ടെ ശുദ്ധഗതിയിൽഎന്നെ അ[illegible]ത്തിക്കാരുടെ കക്ഷിയിൽ എ[illegible]ില്ലെങ്കിൽ എന്റെ ഭാഗ്യം [illegible]കിൽ അയാളുമായി അടു[illegible]ശ്യം കണ്ടുകൂടുമ്പോൾ [illegible]ിക്കു രക്ഷയുണ്ടാവില്ല.

* *

ഒരു സ്ത്രീയുടെമുഖം ആത്മവീര്യത്തിന്റെ മുദ്രപതിഞ്ഞിട്ടുള്ള കവിളുകൾ; വിനയത്താൽ നമ്രമായ ഇമകൾ. അപരിചിതർ സൂക്ഷിക്കുന്നതുകൊണ്ടുള്ള പരുങ്ങലുമുണ്ട്.

അവളുടെ കയ്യിൽ ഒരു തോക്കുണ്ട്. ജീവിതത്തിൽ ആദ്യമായി ആയുധം ധരിച്ചതാണെന്ന് പ്രത്യക്ഷമാണെങ്കിലും, എഴുപതിൽ കാലുകുത്തിയ താടിക്കാരൻ—പണ്ട് അദ്ധ്യാപകനുംഡ്‌റിൽ മാസ്ററുമായിരുന്നു; ഹിന്ദുവാണ്; നഗരത്തിലെ വിദേശികളുടെ സൈന്യത്തിലെ തലവനാണ്.—മുൻകോപത്തോടും, എന്നാൽ ഉന്മേഷത്തോടും അട്ടഹസിക്കുന്ന നിർദ്ദേശങ്ങൾ അനുസരിക്കുന്നതിനു അവൾ കഴിവതുംപണിപ്പെടുന്നുണ്ട്.

അതൊരു സ്ത്രീയുടെ മുഖംതന്നെ—മനോഹരവും വടിവുള്ളതുമായ ശരീരഘടന; റോസ്‌നിറത്തിലുള്ള കവിളുകളിൽ നുണക്കുഴി; നീലിമകലർന്ന സ്വഛമായ കണ്ണുകൾ; ഒരു കവിയെ ആവേശംകൊള്ളിക്കുന്ന മുഖം; സ്നേഹിക്കുവാനും ഓർമ്മിക്കുവാനുമുള്ളമുഖം; അതിൽ അസാധാരണമായ ദാർഢ്യം നിഴലിക്കുന്നുണ്ട്. ശ്രദ്ധാപൂർവ്വമായനോട്ടം; നിഷ്ക്കരുണമായ പ്രതികാരത്തിന്റെ തീപ്പൊരിപറക്കുന്നകണ്ണുകൾ; അലങ്കാരമോടികളിൽ അവൾ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. തന്റെ മുമ്പിൽ ഉയർന്നുനിൽക്കുന്ന ശങ്കരാചാര്യമലയുടെ അഴക് അവളെ ഭ്രമിപ്പിക്കുന്നില്ല. ദൂരെനിന്നും തന്നെ നോക്കുന്ന ലേഖകന്മാരിലും, ഫോട്ടോഗ്രാഫറന്മാരിലും ആ ദൃഷ്ടികൾ പതിയുന്നില്ല. നീണ്ട കാഷ്മീരി വസ്ത്രങ്ങളണിഞ്ഞു സൈനികപരിശീലനത്തിലേർപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന അറുപതു സ്ത്രീകളോടൊപ്പം അവളും അണിനിരന്നിരിക്കയാണ്. എന്നാൽ ആൾതിരക്കിലും അവൾ ഏകാകിനിയാണ്. അവളുടെ ശ്രദ്ധ കേന്ദ്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നത് ഒന്നിൽ മാത്രമാണ്—ഉറപ്പിച്ചും എന്നാൽ വാത്സല്യത്തോടും അവൾ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന ആ തോക്കിൽ. ഇതുവരെ അജ്ഞാതമായിരുന്ന ആ മാകരവസ്തുവുമായി അവൾ ഒരു പുതിയ ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ആ തോക്ക് അവളുടെ സഖിയാണ്.

* *

ഇതൊരു യുവതിയുടെ മുഖമാണ്. സ്നേഹിക്കപ്പെടേണ്ടമുഖം. എന്നാൽ അവളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം സ്നേഹം അസ്തമിച്ചിരിക്കുന്നു. അവൾക്ക് വാഗ്ദത്തം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്ന വരൻ അക്രമികളുടെ കൈകളാൽ കൊല്ലപ്പെട്ടുപോയി നിഷ്ഠയോടുകൂടി അവൾ മാർച്ചുചെയ്യുന്നതും തോക്കുപിടിച്ചിരിക്കുന്നതുംകണ്ടാൽ അവൾ അതു വിസ്മരിച്ചിട്ടില്ല, വിസ്മരിക്കുകയുമില്ല എന്നു വ്യക്തമാണ്.

* *

ഞാൻ കാഷ്മീറിലെ പുതിയ ആവേശം ഈ മുഖങ്ങളിലൂടെ ദർശിച്ചു-നാം കണ്ടുവരാറുള്ള ശാന്തസ്വഭാവികളും, വിനയമുള്ളവരും, അജ്ഞരും, ചുമട്ടുകാരും, കൂലിക്കാരുമായ കാഷ്മീരികളിൽനിന്നും എത്ര വ്യത്യസ്ഥമായ ഒരു കാഴ്ച.

ഈ മുഖങ്ങളുടെയെല്ലാം ആകെത്തുകയായ ഒരു മുഖവും ഞാൻകണ്ടു. അവിടെ ശൈശവത്തിന്റെ ജിജ്ഞാസയും, കൗമാര്യത്തിന്റെ നിരങ്കുശതയും, യുവസാഹിത്യകാരന്റെ ഭാവനാവിലാസവും, ഒരു പഴയഭടന്റെ ജ്വലിക്കുന്ന സമരാസക്തിയും (അദ്ദേഹം എന്നോടു ക്ഷമിക്കുമെങ്കിൽ) തോക്കുപിടിച്ച ആ സ്ത്രീയുടെവശ്യതയും. സഹജമാ[illegible] അടക്കവും കാണാം. തന്റെ ജനതയുടെ അഭിലാഷങ്ങളും, സ്വാതന്ത്ര്യദാഹവും, വിജ്ഞാനതൃഷ്ണയും, ബലിഷ്ഠരായി ഉയർന്നുനിൽക്കുവാനുള്ള മോഹവും അദ്ദേഹത്തിൽ മൂർത്തീഭവിച്ചിരിക്കുന്നു.

(P. N. S.)

...0...

ചെറുകഥ

തർത്ത്യാച്ചേടത്തി.

(മുട്ടത്തു വർക്കി ബി എ.)

“അവക്കങ്ങനെ ഒരു പേരുകിട്ടിയതു് കഷ്ടകാലമെന്നേ പറയേണ്ടു. അല്ലെങ്കിൽ എത്രയോ പെണ്ണുങ്ങളുണ്ടു്. അവരേക്കാൾ പെഴപെട്ടതായിട്ടു, എന്നിട്ടു് അവക്കൊന്നിനും തന്നെ ഇങ്ങനെ പേരു പതിഞ്ഞിട്ടില്ല; എന്നാൽ, കേട്ടോ അനിയാ, ആ പെമ്പിറന്നവളാണേല്ലും, അവർ വാസ്തവത്തിൽ ഒരു പതിഭക്തയാണു്.”

“എങ്കിലും വെറുതെ ഒരുത്തിയെ “കെട്ടിയോനെത്തല്ലി” എന്നു് എല്ലാവരും വിളിക്കുമോ, സാറേ; അതിനെന്തെങ്കിലും ഒരു കാരണം കാണണം; തല്ലീട്ടില്ലെങ്കിൽ, കെട്ടിയോനെ അവരൊന്നു മാന്തുകയെങ്കിലും ചെയ്തിരിക്കണം”—ഞാൻ പറഞ്ഞു.

‘ചെയ്തിരിക്കുകയോ, നിക്കുകയോ ചെയ്യട്ടെ–നമുക്കെന്തു ചേതം” തൊമ്മിസാർ അലക്ഷ്യഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞു. അയാളുടെ ശ്രദ്ധമുഴുവനും ആ വാഴത്തടയിലാണു്. രഥം രണ്ടു ചമച്ചുകഴിഞ്ഞിരുന്ന ചെറുകരുവിലെ ദേവന്റെ കഴുത്തിനു് കത്തിവയ്ക്കുവാൻ തുടങ്ങുകയാണു്. ഇന്നലത്തെ വാശിക്കു ഇന്നു് എന്നെ പോട്ടരശിൽ അടിയറവു വയ്ക്കണമെന്നുള്ളതാണു് ഇഷ്ടന്റെ ആശ. എന്നെ സംബന്ധിച്ചാണെങ്കിൽ ചതുരംഗക്കളിക്കു പററിയ ചുററുപാടല്ലായിരുന്നു. കാരണം രണ്ടുവയസ്സായ ഒരു കുസൃതി—താഴെ ഇറങ്ങുകയില്ലെന്നു പറഞ്ഞു എന്റെ മടിയിൽ സത്യാഗ്രഹം അനുഷ്ഠിച്ചിരിക്കുകയാണു്.

“നിങ്ങൾ അയൽപക്കമായിട്ടു് എത്രനാളായി സാറേ” ഞാൻ ചോദിച്ചു.

“നാലുവർഷം കഴിഞ്ഞു; അതെന്നു തന്നെ പറയാം”

“അവരിപ്പോഴെന്തോ, വഴക്കും പുക്കാറുമൊന്നുമില്ലേ?”

“ച്ഛേ, ഒരു വഴക്കുമില്ല. വളരെ ലോഹ്യത്തിൽ കഴിയുന്നു”

“നിങ്ങൾ തമ്മിലല്ല; അവർ മാപ്പിളയും പെമ്പിളയും തമ്മിലെന്നാണു ഞാൻ ചോദിച്ചതു്”

‘അതു തന്നെയാ ഞാൻ പറഞ്ഞതും’

‘അയാളൊരു മക്കുണ്ണനാ, ഇല്ലേ?’

‘എന്നങ്ങനെ തീർത്തു പറഞ്ഞുകൂടാ; വളരെ പതിഞ്ഞ സ്വഭാവം; ആരോടും ഒരു മല്ലുമില്ലാ;

‘നിങ്ങളുതമ്മിൽ പരിചയമായതെങ്ങനെയാ?’

‘ഒരു ദിവസം ആ ചേടത്തി-അവരുടെ സാക്ഷാൽ പേരു് തർത്ത്യാ എന്നാണെന്നു തോന്നുന്നു—പിള്ളേർക്കു കണക്കു പറഞ്ഞുകൊടുക്കണമെന്നും പറഞ്ഞു എന്നെ വന്നു വിളിച്ചു. അങ്ങനെ ആ മരത്തലയന്മാരുപിള്ളേർക്കു വല്ലപ്പോഴും വല്ലതുമൊക്കെ പറഞ്ഞു കൊടുക്കും—ട്യൂഷനെന്നു പറയാൻ പാടില്ല—ഒരു പരോപകാരം’ വൽക്കരുവിലെ കുതിരയെ മുറിച്ചു നിലത്തു നിറുത്തിയിട്ടു അതു പിടച്ചു താഴെ വീഴുകയായി. അതിന്റെ അരികും മൂലയും ചേനാക്കത്തികൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ചെത്തിശരിപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി വർത്തമാനം ക്ഷണനേരത്തേക്കു് നിർത്തേണ്ടതായി വന്നു.

കുതിര കഷ്ടിച്ചു നിലത്തു അടങ്ങിനില്ക്കുമെന്നായപ്പോൾ തൊമ്മിസാർ തുടർന്നു” അവർ പരസ്പരം അനുരാഗബന്ധുരിയായി കല്യാണം കഴിച്ചതാണു്. അത്ര കട്ടകട്ടിയായ സ്നേഹമായിരുന്നില്ലകേട്ടോ; ഒരു സ്നേഹം; അങ്ങനെ അവർ മാപ്പിളയും പെമ്പിളയുമായി. അല്ലെങ്കിൽ കറമ്പി തർത്ത്യാസ്സു് ഒരു ശമ്പളക്കാരനെ ഭർത്താവായി ലഭിക്കണമെന്നു് വിചാരിക്കുന്നോ. അന്നു ഇട്ടൂപ്പച്ചേട്ടൻ ഒരു റബ്ബർ കമ്പിനി ആഫീസിലെ പ്യൂണായിരുന്നു. പതിനൊന്നുരൂപാ ശമ്പളത്തിൽ. കറമ്പി എങ്കിലും തർത്ത്യാ അന്നു് ഒരു സുന്ദരിയായിരുന്നു എന്നാണു് ഐതിഹ്യം’

‘എന്നിട്ടു്’

‘എന്നിട്ടെന്താ, ഒററക്കാശുപോലും സ്ത്രീധനം വാങ്ങാതെ ഇട്ടൂപ്പു തർത്ത്യായെ കല്യാണം കഴിച്ചു. സ്ത്രീതന്നെയാണു്, ധനം എന്നാണു് ഇട്ടൂപ്പട്ടന്റെ വേദാന്തം—അവർ പരസ്പരം എത്രപ്രേമലേഖനങ്ങൾ കൈമാറിയിട്ടുണ്ടെന്നോ!’

‘അതു സാറിനെങ്ങനെ അറിയാം.’

‘ഞാൻ കണ്ടു’

‘കൈമാറുന്നതു സാറുകണ്ടു കണ്ടു ഇല്ലേ?’ ഞാൻ പൊട്ടിച്ചിരിച്ചു പോയി.

‘ആ എഴുത്തുകൾ കണ്ടെന്നാ പറഞ്ഞതു്; അതിനെന്താ ഇത്ര കൊടഞ്ഞിട്ടു ചിരിക്കാൻ!’

‘എന്നാൽ ഞാൻ ചിരിക്കുന്നില്ല. ‘എങ്കിലും ആ പെമ്പറന്നവരു് ആ എഴുത്തുകളൊക്കെ സാറിനെ കാണിച്ചല്ലോ’

‘അതിനെന്താ; അവൾക്കിന്നു പ്രായമായില്ലേ—എന്റെ പൊന്നനിയാ, ആ എഴുത്തെല്ലാം ഒരു പഴയ ഇരുമ്പുപെട്ടിയുടെ അടിയിൽ സൂക്ഷിച്ചു വച്ചിരിക്കുന്നു’

‘അതു ഇട്ടൂപ്പട്ടൻ തന്നെ എഴുതിയതാണെന്നു് വല്ല തെളിവുമുണ്ടോ’

ഞാനതൊന്നും അത്ര ചുഴിഞ്ഞന്വേഷിച്ചില്ല; ഇട്ടൂപ്പട്ടന്റെ എഴുത്തുകളല്ലെങ്കിൽ അവരു് അതെല്ലാം പെട്ടിയിൽ വച്ചു സൂക്ഷിക്കുമോ’

‘അതിരിക്കട്ടെ, അവൾക്കീ “കെട്ടിയോനെത്തല്ലി’ എന്ന പേരു കിട്ടിയതെങ്ങനെയാണെന്നു പറഞ്ഞില്ലല്ലോ; സാറിനു് അതു സംബന്ധിച്ചു് വല്ല അറിവും ഉണ്ടോ?’

“കുറേശ്ശ അറിയാം’ തൊമ്മിസാറു് ചതുരംഗപ്പലകയിൽ ആനതേരു കുതിരാദികളെ ഇരുവശവുമായി അണിനിരത്തിത്തുടങ്ങി. “അതൊക്കെ പിന്നെപ്പറയാം— വാ ഒരു വര കളിക്കാം,—തൊമ്മിസാറു് ഒരു വരയെങ്കിലും കളിച്ചേ അടങ്ങു എന്ന പന്തത്തിലായി.

“കൊറച്ചുകൂടെ ഒന്നു കഴിഞ്ഞോട്ടെ സാറേ, ഈ ചെറുക്കൻ സമ്മതിക്കത്തില്ല,

‘അതിന്റെ തള്ളയില്ലേ, ഇവിടെ?,

‘ “അവരെന്തോ ധൃതിപ്പണിയാണു്

‘വേലക്കാരില്ലേ?’

‘ഒരുത്തി ഉണ്ടായിരുന്നതാ, രണ്ടു ദിവസമായി ഇവിടുന്നു കടന്നു കളഞ്ഞിട്ടു’, ഞാൻ പറഞ്ഞു. എന്റെ പൊന്നു സാറെ, അക്കാര്യം ഇതിലൊക്കെ രസമാ,

‘അതെന്താ?’

‘അതോ, ആ പെണ്ണു ഒരു പൊതി കരിപ്പട്ടി വാങ്ങിക്കാൻ ചന്തയ്ക്കുപോയി. ചില്ലറ ഇല്ലാരുന്നതുകൊണ്ടു ഒരു നൂറുരൂപാനോട്ടു കൊടുത്തയച്ചു്. എന്തിനു് പിന്നെ പെണ്ണിനെ മഷിയിട്ടുനോക്കീട്ടു കണ്ടിട്ടില്ല,

‘നൂറുരൂപാനോട്ടോ! കരിപ്പട്ടിവാങ്ങിക്കാനോ? തൊമ്മിസാറു് പൊട്ടിച്ചിരിച്ചുപോയി. ചിരി പെട്ടെന്നു് അടക്കുമെന്നാണു് ഞാൻ വിചാരിച്ചതു്. പക്ഷെ, അദ്ദേഹം പള്ള പൊത്തിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു നിർത്താതെ ചിരിക്കുകയാണു്. കണ്ണിൽക്കൂടി കണ്ണുനീരൊഴുകി; മൂക്കുചീററി; വീർപ്പുമുട്ടി; എന്തിനു്, വലിയ പൊരുളിയായി. ഏതായാലും ആ ചിരി എനിക്കത്ര രസിച്ചില്ല. അയാളുടെ വിചാരം ഞാൻ നൂറുരൂപാ നോട്ടു കണ്ടിട്ടില്ലെന്നായിരിക്കാം.

‘ഞരമ്പെങ്ങാൻ പൊട്ടിപ്പോയേക്കും സാറേ, ഇങ്ങനെ ചിരിച്ചാൽ’ ഞാൻ പറഞ്ഞു, ‘സാറിനു് ഇഷ്ടമുണ്ടെങ്കിൽ പറഞ്ഞാൽ മതി; എനിക്കു നിർബ്ബന്ധമില്ല.’

എന്റെ സ്വരത്തിൽ അല്പം അസുഖം കലർന്നിട്ടില്ലേ എന്നു് തൊമ്മിസാറു ശങ്കിച്ചുകാണണം. ചിരി ഉപസംഹരിച്ചുകൊണ്ടു് അദ്ദേഹം തുടർന്നു.

‘എനിക്കു് ചിരി വന്നുപോയാൽ പിന്നെ, അതടക്കാൻ വലിയപണിയാ. എന്റെ അറിവിൽ പെട്ടസംഗതി പറയാം; അതായതു്; അഞ്ചാറു കൊല്ലം മുമ്പാണത്രെ; ഇട്ടൂപ്പട്ടനു് വേറേ ഏതോ ഒരുപെണ്ണുംപിള്ളയുമായി ‘ലോഹ്യ’ മാണെന്നു് ഏതോ കുബുദ്ധികൾ പറഞ്ഞു തർത്ത്യാച്ചേടത്തിയെ ഇളക്കി. അങ്ങനെയിരിക്കെ ഒരു ദിവസം, കഷ്ടകാലമെന്നല്ലാതെ എന്തു പറയാനാണു്, ഇട്ടൂപ്പട്ടൻ ഒരു വെളുത്ത സ്ത്രീയുമായി അടുത്തൊരു വീട്ടിൽ ചിരിച്ചു വർത്തമാനം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നതു് തർത്ത്യാച്ചേടത്തി കാണാനിടയായി.

‘എന്തിനു്, അന്നു രാത്രിയിൽ വലിയൊരു കൊട്ടങ്കാററിന്റെ ഉള്ളിലേക്കാണു് ഇട്ടൂപ്പട്ടൻ കയറിവന്നതു്, ഇട്ടൂപ്പട്ടനു് കാര്യത്തിന്റെ ശരിയായ കിടപ്പെങ്ങനെയെന്നു പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള സാവകാശംപോലും അനുവദിക്കാതെ തുടങ്ങിയില്ലേ, തർത്ത്യാച്ചേടത്തി ഒരു പ്രശ്നം. ‘എന്നെ ചതിക്കയല്ലേ ചെയ്തതു്’ മററതല്ലേ, മറിച്ചതല്ലേ, എന്നൊക്കെപ്പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് കണ്ണുമടച്ചു് അവർ തന്നത്താൻ രണ്ടുകൈയ്യുംകൊണ്ടു് നെഞ്ചത്തു് ആഞ്ഞാഞ്ഞു് അടിക്കുകയായി. നെഞ്ചിനകത്താണു് ചങ്കിരിക്കുന്നതെന്നു് പൂർണ്ണബോദ്ധ്യമുള്ള ഇട്ടൂപ്പട്ടനു് അതു കണ്ടുകൊണ്ടു കൈയും കെട്ടിനില്ക്കുവാൻ മനസ്സനുവദിച്ചില്ല. അയാൾ ഓടിച്ചെന്നു് പെമ്പിറന്നവരുടെ കൈയ്ക്കുപിടിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുകയായി. ആ ബഹളത്തിനിടയിൽ തർത്ത്യാച്ചേടത്തിയുടെ കൈ അറിയാതെ ഇട്ടൂപ്പട്ടന്റെ പിടലിക്കു പതിക്കുകയാണുണ്ടായതു് ഒരു എട്ടാംതൽ തൂക്കം വരുന്ന ഒരിടി ആയിരുന്നു അതെന്നു് കണ്ടുനിന്നവർ പറഞ്ഞു. ഇടികൊണ്ടു് ഇട്ടൂപ്പട്ടൻ ബോധംകെട്ടു നിലംപതിച്ചുപോയി എന്നു ഒരൈതിഹ്യമുണ്ടു്. എന്തിനധികം പറയുന്നു അന്നുതൊട്ടു് കിട്ടിയ പേരാണു് കെട്ടിയോനെത്തല്ലി, എന്നു് ഇങ്ങനെയാണു് സംഗതികളുടെ കിടപ്പു്. പക്ഷെ, ഒരുകാര്യം, ആരെങ്കിലും അവരുടെ കേൾക്കെ ആ പേരൊന്നു വിളിക്കട്ടെ; അപ്പോൾ കാണാം അനുഭവം, ഇന്നാളൊരിക്കൽ എനിക്കൊരബദ്ധം പററി; അതു പറഞ്ഞാൽ ഇതിലൊക്കെ തമാശാ’

‘അതെന്താ സാറേ കേൾക്കട്ടെ’

“പറയാം’ നമുക്കേതായാലും ഒരു വര ഒന്നു കളിക്കാമെന്നു്, വരൂ അനിയാ,

‘കളിക്കാം സാറേ’ ഏതായാലും അതുകൂടെ ഒന്നു പറഞ്ഞേ, കേൾക്കട്ടെ,

‘മറെറാന്നുമില്ല, ഒരു ദിവസം അതെ, ഒരു മൂന്നാഴ്ചയെ ആയിക്കാണുകയുള്ളു ഞാൻ അവരുടെ കട്ടിലേൽ ഇരുന്നുംകൊണ്ടു് ഒരു കപ്പങ്ങ ചെത്തിത്തിന്നുകയായിരുന്നു.

‘തർത്ത്യാച്ചേടത്തി അങ്ങോട്ടുകയറിവന്നു പറയുകയാണു്, സാറെ, ആ പിള്ളേർക്കുവല്ലോമൊന്നു പറഞ്ഞുകൊടുക്കണമല്ലോ,

‘സൗകര്യം പോലെ ചെയ്യാം’ ഞാൻ ഉദാസീനഭാവത്തിൽ പറഞ്ഞു

‘താൻ നല്ലസാറാ,

‘താൻ എന്നു് നിങ്ങളുടെ ... യോനെ വിളിക്കണം കേട്ടു ... ന്നെയല്ല; ചുമ്മാ അല്ല നി... കെട്ടിയോനെത്തല്ലിന്നു പേരുകിട്ടിയതു്’

എന്റെ പൊന്നനിയാ, ഞാൻ ഇത്രയേ പറഞ്ഞുള്ളു. അവരങ്ങു തുടങ്ങിയില്ലേ, ഒരു അമരാകാശം. സഹികെട്ടു; എന്തിനു്, ഞാനെണീററു് കൊടുത്തു അവരുടെ കരണക്കററിക്കു് ഒന്നു്.,

മരിച്ചുജീവിക്കുന്ന മലയാളികൾ

(പി. എൻ. സുകുമാരൻ)

‘‘മലയാളികളെക്കൊണ്ടു മടുത്തു’’ എന്നു ഇൻഡ്യയിലെ ഒരു പ്രധാന നഗരത്തിൽവച്ച് ഏതാണ്ട് മറെറാരു മലയാളി പറയുകയുണ്ടായി. അയാൾ പറഞ്ഞതു ശരിയാണ്. വിഭവസമൃദ്ധമായ കേരളത്തിൽപിറന്ന് ഇവിടെത്തന്നെ വളർന്ന്, ഇവിടത്തെ സ്കൂളുകളിൽ നിന്നും കോളേജുകളിൽ നിന്നും വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തശേഷം ഉദ്യോഗാർത്ഥികളായി വിദേശങ്ങളിലെ നഗരങ്ങളിൽ കൂടി നട്ടം തിരിയുന്ന നമ്മുടെ ചെറുപ്പക്കാരെ കാണുമ്പോൾ ആർക്കാണു സഹതാപം തോന്നാത്തത്. കാർഷിക വിഭവങ്ങളുടെ വിളനിലമായ കേരളത്തിൽ പിറന്ന യുവാക്കൾ, ജീവിതത്തിലെ കഠിനയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളുമായി ഏററുമുട്ടി, ഹതാശരായി നെട്ടോട്ടമോടുന്നതുകാണുമ്പോൾ ആരുടെ ഹൃദയമാണ് പൊട്ടിപ്പോകാത്തത്? നൈരാശ്യം സ്ഫുരിക്കുന്ന കവിളുകളോടും, കുഴിഞ്ഞ കണ്ണുകളോടും, പുഞ്ചിരിമങ്ങിയ ചുണ്ടുകളോടും, അവനമ്രമായ ശിരസ്സോടും കൂടി അവർ ഓഫീസുകൾ തോറും കയറി യാചിച്ചിട്ട്, ചത്തമനസ്സുമായി മടങ്ങുന്നതു കാണുമ്പോൾ ഏതു ഉത്തമ മലയാളിയുടെ ഹൃദയമാണ് ശബ്ദിക്കാത്തത്.

മധുര, തിരുച്ചിറാപ്പള്ളി, കോയമ്പത്തൂർ, ബാംഗ്ലൂർ, മദ്രാസ് മുതലായ നഗരങ്ങളിൽ കൂടി തെണ്ടി നടക്കുന്ന മലയാളിക്കുട്ടികളെ കാണാം. നിങ്ങൾ മദ്രാസ് നഗരത്തിലെ സുഭിക്ഷതയിൽ മുഴുകി നടക്കുമ്പോൾ, ‘‘സാറെ, കണ്ണില്ലാത്തതാണു വല്ലതും തരണെ,, എന്നു മലയാളത്തിൽ നിങ്ങളോട് യാചിക്കുന്ന കുട്ടികളെ കാണാം. അവരോടു ചോദിക്കുക, അവർ എവിടത്തുകാരെന്ന്. കന്യാകുമാരി മുതൽ ഗോകർണ്ണംവരെ നീണ്ടുകിടക്കുന്ന ഫലഭൂയിഷ്ഠവും പ്രകൃതിരമണീയവും, സുഖസമൃദ്ധവും, പരിഷ്കാരസമ്പന്നവുമായ ഈ നാട്ടിലെ എല്ലാ പ്രസിദ്ധ പട്ടണങ്ങളേയും അവർ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നുണ്ട്. അവർ ഏതുനാട്ടുകാരെന്നോ, ഏതു ഭാഷക്കാരെന്നോ, എങ്ങനെ ജീവിക്കുന്നു എന്നോ അറിയേണ്ട ആവശ്യം അധികം ആളുകൾക്കും ഇല്ലായിരിക്കാം. എങ്കിലും, തമിഴ്നാട്ടിൽ അവരെ ‘‘മലയാളത്തുപയ്യർകൾ’ എന്നാണു വിളിക്കാറുള്ളത്. കൈകാലുകൾ തേമ്പി, ചെവി മടിഞ്ഞു, മൂക്കു ചുരുണ്ട്, ചുണ്ടു മലർന്നു, കഴുത്തിൽ നീക്കെട്ടോടു കൂടിയ കുട്ടികൾ!!

കേരളത്തിന്റെ ചരിത്രത്തിൽ ജീവരക്തത്താൽ എഴുതപ്പെട്ട ഒരു അദ്ധ്യായമുണ്ട്—ബജറാതിന്നു അനേകായിരങ്ങൾ കോളറാപിടിച്ചു മരിച്ചകാലം! യുവത നിൽക്കപ്പൊറുതിയില്ലാതെ, കൈകൾ മലർത്തിപ്പിടിച്ചു, വിദേശങ്ങളിലേക്കോടിയകാലം, സ്ത്രീകൾ ചാരിത്രം വിററഴിച്ചകാലം, ബ്ളാക്ക്മാർക്കററുവഴി സാധുലക്ഷങ്ങളുടെ അന്ത്യശ്വാസംപോലും പണക്കൊതിയർ കരണ്ടുതിന്നകാലം. അന്നു സുശീലകളായ അനേകം തരുണിമാർ, ഒരുച്ചാൺ വയറിനുവേണ്ടി അവിവാഹിതകളായ അമ്മമാരായി. ജീവിതാശ അവരെ നഗരങ്ങളിലേക്ക് തള്ളിവിട്ടു. അന്നു കേരളാംഗനകൾ വിദേശനഗരങ്ങളിലേക്ക് വഹിച്ചുകൊണ്ടുപോയ ഗർഭസ്ഥരായ ശിശുക്കളാണ്, ഈ തെണ്ടിപ്പിള്ളേരിൽ പലരും. മനുഷ്യത്വത്തിന്റെ മേൽ പരിഷ്കാരം ഏല്പിച്ച വ്രണങ്ങൾ പോലെ അവർ നമ്മുടെമുമ്പിൽ നില്ക്കുന്നു. ആ നീതികേടിലെ ദുഷിച്ചുനാറിയതും രാക്ഷസീയവുമായ വശങ്ങൾ വിസ്മരിക്കപ്പെടാവുന്നതല്ല. വിധി അവരെ നാരകീയമായ ഒരു ലക്ഷ്യത്തിലേക്കാണ് വലിച്ചിഴയ്ക്കുന്നത്. സംസ്കാരസമ്പന്നരെന്ന് അഭിമാനിക്കുന്ന കേരളീയരുടെ മുമ്പിൽ ഓരോ ചോദ്യചിഹ്നങ്ങളായി അവർ വിദേശനഗരങ്ങളിൽ നില്ക്കുന്നു. അവരുടെ നിരന്തരമായ കരച്ചിലുകൾകേട്ട് പരിഷ്കാരികളുടെ ചെവികൾ തഴമ്പിച്ചു. അവർ ആജീവനാന്തം കരയുന്നു; ഉഴലുന്നു. അനേകവിധ സാംക്രമികരോഗങ്ങളും വഹിച്ചുകൊണ്ട് അവർ തെരുവുകൾതോറും ഉഴലുന്നു. മാനുഷികമായ ചാപല്യവും വിനോദവുമല്ല, അവരിൽ കാണുന്നത്. പ്രത്യുത മൃഗീയമായ ഭീരുത്വവും, നിന്ദ്യമായ അടിമമനോഭാവവുമാണ്. അവർ ഇരക്കുന്നതുതന്നെ, സാധാരണക്കാരിൽ സഹതാപം ജനിപ്പിക്കുന്ന രീതിയിലല്ല—അസഹനീയമായ വെറുപ്പാണ് അവരിൽ ഉണ്ടാകാറുള്ളത്. മലയാളക്കരയ്ക്കു അവരെ ആവശ്യമില്ലാതായി. ജന്മനാ മലയാളികളെങ്കിലും വിദേശനഗരങ്ങളായിത്തീർന്നു, അവരുടെ അഭയസ്ഥാനം. ഇത്തരം മക്കളെ സൗന്ദര്യവതിയായ കേരളം സൃഷ്ടിച്ചു എന്നുപോലും സമ്മതിക്കാത്തവരുണ്ട്. തേൻപാലും, ഒഴുകി ഇൻഡ്യയിൽ പലസ്തീൻനാടായി കേരളം വിരാജിക്കുന്നു എന്നു ശഠിക്കുന്നവരുണ്ട്. അവർ സ്വന്തം നാട്ടുകാരായ ഇത്തരം തെണ്ടികളെ അറിയുന്നില്ല. നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ബഹുഭൂരിപക്ഷം ആളുകളും അവക്കു ‘മലയാളിത്വം’ കൊടുക്കാതെവന്നേക്കാം. അതിനാൽ ഈ അജ്ഞാതസത്വങ്ങളെ ‘മരിച്ചുജീവിക്കുന്ന മലയാളികൾ’ ആയിട്ടുവേണം കരുതുവാൻ.

തൃശ്ശൂർക്കാരൻ ഒരു പയ്യൻ; കീറിനാറിയ ഷർട്ടും മുണ്ടുമാണ് ധരിച്ചിരിക്കുന്നത്. അവന്റെ നെററിയിലെ തൊലി പൊളിഞ്ഞുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു; കണ്ണിൽ അരുണിമ ബാധിച്ചിട്ടുണ്ട്; ഇമകൾ കറുത്തിരുണ്ടിട്ടുമുണ്ട്; മൂക്ക് ഒരു വശത്തേക്ക് ചുരുണ്ടുകൂടിയിരിക്കുന്നു; ചെവികൾ മടിഞ്ഞുകോടിയിരിക്കുന്നു; കവിളുകൾ ഉന്തിനില്ക്കുന്നു, അവയ്ക്കു മദ്ധ്യത്തിൽ കരിവാളിപ്പുണ്ട്; ചെവികൾക്കു പുറകിൽ കഴുത്തോടുചേർന്ന് മുടി കൊഴിഞ്ഞുപോയിട്ടുണ്ട്; വലതുകയ്യിൽ വിരലുകളില്ല; ഇടതുകയ്യിൽ ഒന്നോ രണ്ടോ വിരലുകളേ ഉള്ളൂ. കാലിലെ വിരലുകൾ മുറിഞ്ഞുതുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്. മദ്രാസ് സെൻട്രൽ സ്റ്റേഷനിലും പരിസരങ്ങളിലും അവനെ കാണാം. മലയാളികളായ യാത്രക്കാരെ സമീപിച്ചു തന്റെ ദുരന്തദുരിതങ്ങൾ കുഷ്ഠരോഗിയായ ആ ബാലൻ പറഞ്ഞറിയിക്കുന്നു. വലതുകൈപ്പത്തികൊണ്ട് അവൻ സദാ ദേഹത്തിൽ മാന്തുന്നു. ദേഹത്ത് അവിടവിടെ പൊരിഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന രോമങ്ങളും തൊലിക്കഷണങ്ങളും കാററിൽക്കൂടി പറക്കുന്നു. അതു് യാത്രക്കാരുടെ വസ്ത്രങ്ങളിലും ദേഹത്തും ചെന്നു പററാറുണ്ട്.

ലോകത്താൽ ത്യജിക്കപ്പെട്ട ഒരു വർഗ്ഗം—കുഷ്ഠരോഗികൾ. അവരും ജീവിക്കുന്നു. അന്ത്യശ്വാസം വലിക്കുന്നതുവരെ അവർക്കും ഉദരപൂരണം ചെയ്യണം. അതിനുവേണ്ടി അവർ കെട്ടുന്ന വേഷങ്ങൾ!’

അവൻ ആഴ്ചയിൽ രണ്ടുപ്രാവശ്യം ജനറൽഹോസ്പിററലിൽ പോകുന്നുണ്ട്. അവിടെനിന്നും മരുന്നുകൾ കിട്ടുന്നുമുണ്ട്. എങ്കിലും തെണ്ടിയാണ് അവൻ ജീവിക്കുന്നത്. നിരാശയുടെ ഏററവും ദാരുണമായ വലയിലേക്ക് മനുഷ്യായുസ്സിനെ തട്ടിവീഴ്ത്തുന്ന ആ മഹാരോഗത്തിന്റെ ബീജങ്ങളുമായിട്ടാണ് ആ മലയാളി നമ്മെ സമീപിക്കുന്നത്. അവനു ജീവിതത്തിൽ ആശയേ ഇല്ല. അവൻ അറിവുണ്ടായ നാൾതുടങ്ങി മരണത്തെ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും നെറികെട്ട ആ മരണദേവത ഈ സാധുപയ്യനെ ഉപേക്ഷിച്ചിരിക്കയാണ്.

‘നിന്നെപ്പോലുള്ള എത്ര മലയാളികൾ ഇവിടുണ്ട്?’ ഞാൻ അവനോടു ചോദിച്ചു. ‘ഒത്തിരിപ്പേരുണ്ട്?’ അവൻ പറഞ്ഞു.

‘അവർക്കും മരുന്നുകിട്ടുന്നുണ്ടോ?’

‘ഉണ്ട്’‘ എന്റെകൂടയാ ആശുപത്രീൽവരുന്നെ’

അവനിൽനിന്നു ഗ്രഹിച്ച ഏററവും നിന്ദ്യവും, പരിതാപകരവും, അചിന്ത്യവുമായ മറെറാരു സംഗതി, നിങ്ങളേയും എന്നേയും വീർപ്പുമുട്ടിക്കുന്നതാണ്. ഈ വരികൾ വായിക്കുമ്പോൾ ചില ‘പരിശുദ്ധന്മാർക്കു’ ബോധക്കേടുണ്ടായേക്കാം. മദ്രാസിലുള്ള മലയാളികളായ വേശ്യകളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഒരു തൃശ്ശൂർക്കാരിയുണ്ട്. അവൾ, അവന്റെ അയൽവീട്ടുകാരിയാണ്. അവരും കുഷ്ഠരോഗിണിയാണ്. ജനറൽഹോസ്പിററലിൽനിന്നും അവൾക്കും മരുന്നുകൾ കിട്ടുന്നുണ്ട്. അവൾ ഒരു ഭിക്ഷുകി ആയിട്ടല്ല, ജീവിക്കുന്നത്. സെൻട്രൽസ്റേറഷനടുത്തുള്ള ഒരു വാടകക്കെട്ടിടത്തിലാണ്. വലതുകാൽവണ്ണയിലാണ് അവൾക്കു സുഖക്കേട് തുടങ്ങിയത്. അതു് ഇപ്പോൾ എത്രമാത്രം വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അവനു നിശ്ചയമില്ല. ആളുകൾ അവളുടെ വീട്ടിൽപോയി പോക്കുകളെപ്പോലെ സുഖിക്കുന്നു!! അതെ, അവൾമാംസവും രക്തവുമാണ്. ആ തീരാവ്യാധിക്ക് അവളുടെ ജീവിതാശയെ

,ആഹാ’ സാറു തരക്കേടില്ലല്ലോ’ ഞാൻ പറഞ്ഞു, അവർ ഇരുങ്ങാട്ടും ഒന്നു തന്നെയല്ലേ?,

‘കുറെ ഭേദമൊണ്ട്’; അവർ എന്നെ തൊട്ടിട്ടില്ല. അതിനുള്ള ഒന്നാമത്തെ തെളിവ് അവർ ഇപ്പോഴും ജീവിച്ചിരിക്കുന്നുഎന്നുള്ളതാണ്.

‘പിന്നെ, അവർ സാറിനോടു അക്ഷരം മിണ്ടിയില്ല, അല്ലേ?’

‘‘അവരുടെ കെട്ടിയോൻവരുമ്പം എന്നെ അതു ചെയ്യുകളേം, ഇതു ചെയ്യുകളേം എന്നൊക്കെ കൊറേ ഭള്ളു പറഞ്ഞു. എന്നിട്ടു മോങ്ങിക്കൊണ്ടു നില്ക്കയാണ്. ഞാനിറങ്ങി ഒരു നടയും വച്ചുകൊടുത്തു’

‘അതേതായാലും, വളരെ ഉചിതമായി. എന്നിട്ട്, അവരുടെ കെട്ടിയോൻ വന്നിട്ടോ,

വന്നിട്ടോ, അയാൾക്കു അന്നുതൊട്ട് എന്നോട് വലിയ ഇഷ്ടമാ, അത്രതന്നെ.’

‘എന്റെ സാറേ എന്തിനാ ഇത്ര വലിയ ലണ്ടൻ പുളുമാസ് അടിക്കുന്നതു്’,

‘എന്നാൽ കള്ളമാ, അങ്ങനെതന്നെ വിചാരിച്ചോളൂ, തൊമ്മിസാറുപറഞ്ഞു.

‘ഏതായാലും കള്ളമാണെങ്കിലും കേൾക്കാൻ രസമൊണ്ട്’,

ഈ സമയംകൊണ്ട് എന്റെ മകൻ കൊച്ചൻ മടിയിൽ നിന്നു താഴെ ഇറങ്ങി ചതുരംഗപ്പലകയിൽ നിന്ന് ഒരു കൈനിറയെ ‘കാലാളു’കളെപെറുക്കി എടുത്ത് ഓരോന്നായി കടിച്ചുപതുക്കുകയായി

അതു കണ്ടപ്പോൾ തൊമ്മിസാറിനുണ്ടായ അരിശം ഒന്നുകാണേണ്ടതുതന്നെ ആയിരുന്നു. അയാൾ ആ ചതുരംഗപ്പലകയിൽ ശേഷിച്ചിരു[illegible] കരുക്കളെല്ലാംകൂടി തൂത്തുകൂട്ടി [illegible]ണ്ടുകൈയുംകൊണ്ടുവാരി വഴിയി[illegible]ക്കു ഒരേറുകൊടുത്തു. ഞാൻ ക[illegible]ഴിച്ചുപോയി. ഒരക്ഷരംപോ[illegible]ിയാടാതെ ആ ചതുരംഗപ്രേമി എണീററു നടന്നു കഴിഞ്ഞു.

തൊമ്മിസാറേ, ഏ, തൊമ്മിസാറെ? ഞാൻ പുറകെ വിളിച്ചു. തൊമ്മിസാറ് ഒന്നു തിരിഞ്ഞുനോക്കുകപോലും ചെയ്തില്ല.

....0....

പുരോഗമനസാഹിത്യം

(കുററിപ്പുഴ കൃഷ്ണപിള്ള)

വളരെയധികം തെററിദ്ധാരണകളും ചില ശരിയായ ധാരണകളുമുള്ള ഒരു വിഷയമാണ്, പുരോഗമന സാഹിത്യം. സാഹിത്യത്തെപ്പററി പറയുമ്പോൾ 'അന്ധഗജ' ന്യായമാണ് ഓർമ്മവരുന്നത്. ഏതാനും അന്ധന്മാർകൂടി ആനയെ കാണാൻ പോയി. ഒരാൾ കാലുപിടിച്ചുനോക്കിയിട്ട് ആന ഉരൽ പോലിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞു. വാലിൽ പിടിച്ചവൻ ചൂലുപോലെയൊരു സാധനമാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തി! സാഹിത്യത്തിനു പല പല വിഭാഗങ്ങളും ഭാവങ്ങളും ഉണ്ട്. ഓരോന്നിനെപ്പററിയും ഓരോരുത്തൻ പറയും, അതാണ്, സാഹിത്യമെന്ന്. മറെറാരാൾ പറയും, അതല്ല; മറെറാന്നാണ് സാഹിത്യമെന്ന്.

കേരളത്തിൽ പുരോഗമന സാഹിത്യത്തെപ്പററി വളരെ എതിർപ്പുണ്ട്. എന്താണ്, ഇതിൻെറ അടിസ്ഥാനം? ആ സാഹിത്യകാരന്മാർ എഴുതുന്നതെല്ലാം ശരിയെന്നു പറയുവാനല്ല ഞാൻ തുനിയുന്നത്. നാം ഒരു പരിവർത്തനഘട്ടത്തിൽനിൽക്കുന്നു. തെററ് ഏതു്, ശരി ഏതു്, എന്നു ചിന്തിക്കണം. ഇതുവരെ തുടർന്നുവന്ന ജീവിതസമ്പ്രദായങ്ങൾ തന്നെ തുടർന്നതുകൊണ്ടു ഫലമില്ല. അതിനെ അടിയോടെ മാററേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ഇതവരെ ജീവിച്ചതു ജീവിതമല്ല. രണ്ടു മഹായുദ്ധങ്ങൾ അതാണു നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചതു്. ചിന്തകന്മാർക്കുകൂടി മാററം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു. ജോർജ്ജ് ബർണാർഡ്ഷാ പറയുകയുണ്ടായി:— 'കയറാൻ ചെന്ന വണ്ടി പൊയ്പ്പോയി. അടുത്ത വണ്ടിക്കു വളരെതാമസവുമുണ്ടു്. ഇതുപോലെ യുവത്വത്തിൻെറയും വാർദ്ധക്യത്തിൻെറയും ഇടയ്ക്കുനിന്നു വിഷമിക്കയാണു്.' ഇന്നത്തെ ജീവിതം പൊളിച്ചെഴുതിയേ മതിയാവൂ. വേണ്ടെന്നു പറയുവാൻ ആരും മുതിരുകയില്ല. ചർച്ചിലിനെ നോക്കുക അദ്ദേഹം ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു ആരാധ്യനായിരുന്നു. അപകടഘട്ടത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് ജനതയെ രക്ഷിച്ച ആളാണ്. പക്ഷെ ഒരു പ്രഭാതത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന കസേര മറിഞ്ഞുവീണു എന്താണു കാരണം? പഴയമട്ടിൽത്തന്നെ ജീവിക്കാമെന്നു ചർച്ചിൽ പറഞ്ഞുപോയി. അദ്ദേഹത്തിൻെറ ആരാധകന്മാർകൂടി പറഞ്ഞു, ആളിനെ മാററണമെന്ന്. യുദ്ധം ജയിക്കാൻ അദ്ദേഹം മതിയായിരുന്നെങ്കിൽ, ഭരണത്തിനു് മതിയാകാതെ വന്നു. പഴയ മട്ടു തുടരണമെന്നാഗ്രഹിക്കുന്നവൻ ആരായാലും അയാളെ മാററും; മാററണം. ദേവേന്ദ്രൻെറ അച്ഛൻ മുത്തപ്പട്ടരായാൽക്കൂടി മാററണം.

സകല വശങ്ങളിലും മാററം വരുമ്പോൾ സാഹിത്യത്തിലും മാററം വരുന്നതു സ്വാഭാവികമാണ്. അതിനിടയ്ക്കു ചിലതൊക്കെ കൊള്ളരുതാത്തതു ആയേക്കും. പുതിയ മാർഗ്ഗത്തിൽക്കൂടി സഞ്ചരിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ നാലുവശത്തുനിന്നും എതിർപ്പുണ്ടാകുക സ്വാഭാവികമാണ്. മാററം ഇഷ്ടമാണെങ്കിൽതന്നെ ഒരു മടി ഉണ്ടാകുക പതിവാണ്. 50 വർഷമായി താമസിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന വീട്ടു വായുവും വെളിച്ചവും കിട്ടാത്തതാണ്. മൂർക്കൻപാമ്പും പെരുച്ചാഴിയും അതിനുള്ളിൽ കുടിപാർപ്പു തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. ഈവീട്ടിൽനിന്നു ഒന്നാംതരം ബംഗ്ളാവിലേക്കു താമസം മാററുമ്പോൾ ഒരു വല്ലായ്മ എല്ലാവർക്കും തോന്നുന്നതാണ്. പ്രത്യേകിച്ചു മുത്തശ്ശനും മുത്തശ്ശിക്കും. അതുതന്നെയാണ്, പുരോഗമനസാഹിത്യത്തിൻെറ കാര്യത്തിലും.

പണ്ടും കൊള്ളാവുന്ന സാഹിത്യവും കൊള്ളരുതാത്ത സാഹിത്യവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലേ? അന്ന് എന്തുകൊണ്ടു എതിർപ്പ് ഉണ്ടായില്ല? ഇന്ന് എതിർപ്പ് വളരെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതു് അത്യാവശ്യത്തിൽ കവിഞ്ഞായിട്ടുണ്ട്. പുരോഗമനസാഹിത്യകാരെ ഒന്നു കുററം പറയണമെന്നു നിർബന്ധം ഉള്ളവരുമുണ്ട്. സാഹിത്യത്തിൻെറ പരമലക്ഷ്യം ആനന്ദമാണെന്നും, അങ്ങനെയുള്ള സാഹിത്യത്തെ വെറും പ്രചരണത്തിനുവേണ്ടി മാററുന്നു എന്നതാണ് ഒരുകൂട്ടരുടെ പരാതി. ഒരു പുരോഗമനസാഹിത്യകാരനും, സാഹിത്യത്തിൻെറ ആനന്ദധർമ്മത്തിനു കുറവു വരുത്തണമെന്നു ഇന്നുവരെ പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ചിലരുടെ കൃതികളിൽ ആനന്ദധർമ്മം കുറവായേക്കാം. അതു മറെറാരു കാര്യമാണ്. പണ്ടു സാഹിത്യത്തിനു ആനന്ദധർമ്മം മാത്രം മതിയായിരുന്നു. കഞ്ചാവിൻെറ ലഹരിയിൽ മയങ്ങി ഇരിക്കുന്നതു പോലെ. ഇന്ന് അങ്ങനെ ലഹരിയിൽ മയങ്ങി ഇരിക്കുന്നതിനുള്ള ഘട്ടമല്ല. ജീവിതംതന്നെ അസാദ്ധ്യമായിരിക്കുന്ന ഘട്ടമാണ് പല പല പ്രശ്നങ്ങൾക്കും ഉത്തരം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ട ഘട്ടമാണ്. അപ്പോൾ കേവലം ആനന്ദവുമായി ഇരിക്കണമെന്നു പറഞ്ഞാൽ നടപ്പുള്ള കാര്യമല്ല. സാഹിത്യകാരൻ ഒരു സമുദായജീവിയാണ്. മനുഷ്യസമുദായത്തെ നയിക്കേണ്ട ചുമതല അവനുണ്ട്. അതു മറക്കാൻ എങ്ങനെ കഴിയും?

പുരോഗമനസാഹിത്യകാരനു വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യമില്ലെന്നാണ് മറെറാരാക്ഷേപം. സകലർക്കും ചില പരിമിതികൾ ഉണ്ട്. അതുപോലെ സാഹിത്യകാരനുമുണ്ട്. പ്ര[...] നം വന്നാലുടനെ അതെഴുതിക്കൊള്ളണമെന്നാണ്, ഇക്കൂട്ടരുടെ വാദ[ം]. ഏമഘത്തെപ്പററിയുള്ള കവിത [...]ന്നിയാലുടനെ അതെഴുതിക്കൊള്ളണമെന്ന്. മലമൂത്രവിസർജ്ജനത്തെപ്പററി തോന്നിയാലുടനെ സ്ഥലവും സമയവും നോക്കാതെ ആരും അതു ചെയ്യാറില്ല. ഒരുനിർബന്ധവും കൂടാതെ മറയിൽക്കൂടി ഇന്ന് ഒന്നും ചെയ്യാറില്ല.

സാഹിത്യകാരന്മാരൊക്കെ ഇന്ന പാർട്ടിയിൽ ചേരണമെന്നോ ഇന്നതെ എഴുതാവൂ എന്നോ ഇതുവരെ ഒരു സാഹിത്യകാരനും പറഞ്ഞിട്ടില്ല. ഓരോ സാഹിത്യകാരൻ ഓരോരംഗത്തു നിൽക്കും. സാഹിത്യകാരൻ കോൺഗ്രസുകാരനോ, കെ. എസ്സ്. പി. ക്കാരനോ, കമ്യൂണിസ്റ്റോ ആയിരിക്കാം. പക്ഷെ അതുകൊണ്ടൊന്നും അവൻെറ വ്യക്തിസ്വാതന്ത്ര്യം നഷ്ടമാകുന്നില്ല.

സൗന്ദര്യവാദികൾ, കേവലമായ ആനന്ദം എന്നും സനാതനധർമ്മം എന്നും മററും പറയുന്ന കേവലമായ ഒരു സൗന്ദര്യമുണ്ടോ? എനിക്കറിഞ്ഞുകൂടാ. ആപേക്ഷികമാണു സൗന്ദര്യം. കലർപ്പില്ലാത്ത സൗന്ദര്യത്തിൽ ആനന്ദിക്കാവുന്ന ഒരു ഘട്ടം വന്നേക്കാം. പക്ഷെ ഇന്നതിനു സമയമില്ല. പൂനിലാവിൽ പരിശോഭിക്കുന്ന ടാജ്മഹാളിനെ ടാഗോറിനിഷ്ടമാണ്. അദ്ദേഹം അതിനെ സ്തുതിക്കും; ആരാധിക്കും. എന്നാൽ ഗാന്ധിജി ടാജ്മഹാൾ കാണുമ്പോൾ, എത്രയോ ലക്ഷം അടിമകളുടെ കണ്ണുനീരിലും വിയർപ്പിലുമുള്ള കല്ലുമാണ്, ഇതു കെട്ടിപ്പടുത്തിരിക്കുന്നതെന്നോർത്തു ശോകമൂകനാകുന്നു. ഇതിലും സൗന്ദര്യമില്ലേ. ഗാന്ധിജിയുടെ വാക്കുകളിലെ സൗന്ദര്യമാണ് ഇന്നാവശ്യം.

ഗാന്ധിജി പറയുന്നു: "കലയും സാഹിത്യവും നമുക്കാവശ്യമുണ്ട്. അവ ബഹുലക്ഷങ്ങളുടെ ജീവിതത്തോടുബന്ധപ്പെട്ടവയും [...]അവർക്കുകൂടി ആസ്വദിക്കാവുന്നവയും ആയിരിക്കണം."

ജനകീയസാഹിത്യമാണ് ഇന്നാവശ്യമായിരിക്കുന്നതു്. ജനങ്ങൾ പട്ടിണികൊണ്ടു് ലക്ഷക്കണക്കായി മരിച്ചുവീഴുമ്പോൾ, സാഹിത്യകാരൻ സൗന്ദര്യത്തിൻെറ മഹിമ[...] പ്രകീർത്തിക്കണമോ?

'കലയ്ക്കു് ജീവിതവുമായി [...]മില്ലെങ്കിൽ അതു് അജ്ഞതാ[...]യിരിക്കും?' എന്നു് നെഹ്റു [...]ന്നതു് ഇതുകൊണ്ടാണ്. [...]

ജീവിതത്തിൽ, കറുത്ത [...] വളരെക്കൂടിനില്ക്കുമ്പോൾ സാഹിത്യകാരൻെറ പ്രതിപാദ്യവസ്തു അതാകുന്നതു് എങ്ങനെ തെററാകും? സമുദായത്തിൻെറ കൊള്ളരുതായ്മകൾ പുരോഗമനസാഹിത്യകാരൻ കാണിച്ചുതരികയാണ് ചെയ്യു[ന്നത്].

(ശേഷം എട്ടാംപേജിൽ)

കരണ്ടതിനുവാൻ സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഈ വാർത്തസ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടാത്ത ഒന്നാണെന്നു ചിലർ വാദിച്ചേക്കാം. മനഃശ്ശാസ്ത്രപരമായ ചില പരമാർത്ഥങ്ങൾ ഇതിൽ ഉണ്ടെന്നതന്നെയല്ല, മരിച്ചുജീവിക്കുന്ന കുട്ടികളെ പരിശോധിക്കുകയാണെങ്കിൽ വേണ്ട തെളിവുകളും കിട്ടുന്നതാണ്, പിച്ചനടക്കുവാൻ പ്രായമായ കുഷ്ഠരോഗികളായ ശിശുക്കളുടെ സംഖ്യ കുറവല്ല. കുഷ്ഠരോഗിണികളിൽ നിന്നും ജനിക്കുന്ന കുട്ടികളെ ഉടൻതന്നേ തള്ളമാരിൽ നിന്നു അകററിപ്പോററുകയാണെങ്കിൽ അവർക്കു കുഷ്ഠരോഗം പകരുവാനിടയില്ലെന്നു പലപരീക്ഷണങ്ങളും തെളിയിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ കുഷ്ഠരോഗിണികളായ വേശ്യകൾ പ്രസവാനന്തരം ഏതാനും മാസക്കാലത്തേക്ക് തങ്ങളുടെ സംരക്ഷണയിൽ ശിശുക്കളെ പോററിയിട്ടു, നഗരങ്ങളിലെ തെരുവുകളിലേക്കു തള്ളുന്നതിനാലാണ് ഇത്തരം തെണ്ടിപ്പിള്ളാരെ കാണാൻ ഇടയാകുന്നതു്.

ഇങ്ങനെ മരിച്ചു ജീവിക്കുന്ന മലയാളികൾ നിരവധിയാണ്, ആ വങ്ങിക്കരച്ചിലുകളെ, അതിൻെറ ശോകരസം ഒട്ടും ചോർന്നുപോകാതെ പകർത്തുവാൻ എൻെറ തൂലികക്കു കെല്പില്ല. കേരളത്തിൻെറ വിഭവസമൃദ്ധി, വിദ്യാഭ്യാസം, സംസ്കാരം, കല, മുതലായവയെ വീർപ്പുമുട്ടിഘോഷിക്കുന്നവരുടെ മുമ്പിലെരാരണവും സജീവവുമായ ഒരു പ്രശ്നമാണിതു്. ഇത്രമാത്രം കട്ടത്തും മൃഗീയവുമായ ജീവിതയാതനകൾമറെറാരു നാട്ടിലേ സാധു ജനങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നു സംശയം! ഇത്രമാത്രം ലജ്ജാവഹവും നികൃഷ്ടവുമായ ഒരു പതനത്തിലേക്ക് പരിഷ്കാരം നമ്മുടെ അരുമക്കിടാങ്ങളേയും വീരാംഗനകളേയും താഴ്ത്തിയിരിക്കുന്നു. തെണ്ടുകയും മരണം കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയും, വിഭവസമൃദ്ധമായ കേരളത്തിൽ, അല്ലെങ്കിൽ കേരളീയരിൽ, ജനിച്ച കുട്ടികൾക്കു ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നതാണെ, കഷ്ടംകൈ.

ഇതിനുള്ള പോംവഴി 'ഐക്യകേരളം' ഒന്നുമാത്രമാണ്. കേരളത്തിലെ മർദ്ദിതരുടേയും പതിതരുടേയും ത്രാണനത്തിന് ഐക്യകേരളമാണാവശ്യം. മലയാളികളെ മുഴുവൻബാധിക്കുന്ന ഇത്തരം ജീവൽ പ്രശ്നങ്ങൾക്ക് പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ, മൂന്നുഖണ്ഡങ്ങളിലായി, ഒററതിരിഞ്ഞുനിന്നുകൊണ്ടു് ശ്രമിക്കാമെന്നുവച്ചാൽ അതൊരുവമ്പിച്ച പരാജയമായിരിക്കും. ജനങ്ങളുടേതായ ഒരു ഐക്യകേരളം ഉടനടി സ്ഥാപിച്ചു് വിദേശങ്ങളിൽ അലഞ്ഞുതിരിയുന്ന നമ്മുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ രക്ഷിക്കുവാൻ, മനുഷ്യത്വത്തിൻെറ പേരിലെങ്കിലും, ജീവകാരുണ്യത്തിൻെറ പേരിലെങ്കിലും കേരളത്തിൻെറ ഉത്തമസന്താനങ്ങൾ ശ്രമിക്കണം. നമ്മുടെ സന്തതി പരമ്പരകളെങ്കിലും, ഇങ്ങനെ അലഞ്ഞുതിരിയുവാൻ ഇടയാകാതിരിക്കണമെങ്കിൽ; ജനങ്ങളുടേതായ ഒരു ഐക്യകേരളം ഉടനടി സ്ഥാപിക്കണം. ഹൃദയാലുക്കളുടെ ശ്രദ്ധ ഈ വിഷയത്തിൽ പതിഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ, കേരളം ഇരുൾനിറഞ്ഞതും മലീമസമായതുമായ ഒരു ഭാവിയിലേക്കായിരിക്കും നീങ്ങുന്നതു്.

—0—

I take my religion from Rome;
I may as soon wish to take my
politics from Constantinople.

പ്രസന്നകേരളം

January 4th 1948

പ്രകടനപത്രിക

തിരുവിതാംകൂർസ്റ്റേററുകോൺഗ്രസ്സ മുന്നിട്ടുനിന്നു പ്രവർത്തിച്ച് രാജ്യത്തു കൈവരുത്തിയിട്ടുള്ള രാഷ്ട്രീയ പരിവർത്തനത്തെ എങ്ങനെ പ്രയോജനപ്പെടുത്തുവനാണ് അവരുദ്ദേശിക്കുന്നതെന്നു ലോകസമക്ഷം വെളിപ്പെടുത്തുന്ന തെരഞ്ഞെടുപ്പു പ്രകടനപത്രിക ഒരാഴ്ചയായി രാജ്യത്തിൻെറ മുൻപിലിരിക്കുന്നു. അതിൻെറപ്രത്യാഘാതങ്ങൾ പൂർണ്ണമായി ഫലനീഭവിക്കുവാൻ ഇനിയും സമയംവേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ പൊതുതെരഞ്ഞെടുപ്പോടുകൂടി ചെറുതായൊന്നു വർഷിക്കാതിരിക്കയില്ല.

വളരെ വളരെ പ്രതീക്ഷകളോടുകൂടി എല്ലാജനവിഭാഗങ്ങളും കാണിക്കുന്ന ഒരു പ്രമാണമാണ് ഇപ്പോൾ ലഭ്യമായിരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതിനു സംശയമില്ല. ഒരു പുതിയസാമ്പത്തിക വ്യവസ്ഥയെപ്പററിയും മററും അയഞ്ഞ ചില സൂചനകൾ നേതാക്കന്മാർ തന്നെ നല്കിയിരുന്നതുകൊണ്ടും അതിനായി തന്നെ ഒരു പ്രത്യേകകമ്മററിയെ നിയമിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും, പ്രസ്തുത കാര്യത്തിൽ വ്യക്തമായ ഒരു പ്രഖ്യാപനം പലരും പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്നു. അതുകൊണ്ട് സാമ്പത്തിക കമ്മററിയുടെ റിപ്പോർട്ടിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയാണു പ്രകടനപത്രിക തയാറാക്കിയിരിക്കുന്നതെന്നറിയുന്നു. ഏതായാലും തങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങളെ കോൺഗ്രസ് എങ്ങിനെ കൈകാര്യംചെയ്യുവാൻ പോകുന്നു എന്നറിയുവാൻ വേണ്ടി ഓരോ വിഭാഗങ്ങളും ഈ പ്രമാണത്തെ ഉററുനോക്കി പഠിക്കുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കാവുന്നതാണു. എന്നാൽ അങ്ങ[illegible]ന തങ്ങളുടെ മുഖം കാണുവാൻ [illegible]ണ്ടി ഈ കണ്ണാടി എടുത്തുനോ[illegible]വർ കാണാനിരിക്കുന്നതു വി[illegible]പ്പുംഅവ്യക്തവുമായചിലഛാ[illegible]ണെന്നു പറയാതെ നിർവാ[illegible] കണ്ണാടിയിൽ പ്രതിഫ[illegible]ൻെറ പ്രതിരൂപം കണ്ട[illegible], 'കാലിബനു' ണ്ടായ ഉഗ്രകോപം ചിലർക്കുണ്ടാകുന്നെങ്കിൽ ജന്മസിദ്ധമായ മുഖവൈരൂപ്യത്തേക്കാൾ, കണ്ണാടിയുടെ വക്രതയും സ്വച്ഛതയില്ലായ്മയുമാണ് അ[illegible]നുകാരണമെന്നു വരുന്നതുപരി[illegible]പകരമാണ്.

ഇൻഡ്യൻ നാഷനൽ കോൺഗ്രസിൻെറ തെരഞ്ഞെടുപ്പുപ്രകടന പത്രികയുടെ ഛായ പിടിച്ചാണു ഈ പത്രികയും വാർത്തെടുത്തിട്ടുള്ളതെന്നു സ്പഷ്ടമാണ്. 1945 ഒക്ടോബറിലാണ് ഇൻഡ്യൻനാഷണൽ കോൺഗ്രസ്സിൻെറ പ്രകടനപത്രിക പുറത്തുവന്നതു്. അന്നു് ഇൻഡ്യൻ സ്വാതന്ത്ര്യം കൈവന്നിട്ടില്ലായിരുന്നെന്നുതന്നെയല്ല, സ്വാതന്ത്ര്യസമരത്തിൻെറ ഒരു ഭാഗമായിട്ടാണ് തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തുന്നതിനു തീരുമാനിച്ചതെന്നും ഓർക്കേണ്ടതുണ്ട്. 1942-ലെ "ക്വിററ് ഇൻഡ്യാ" പ്രമേയത്തിൻെറ അടിസ്ഥാനത്തിലും ആ പ്രമേയം വഴിതെളിച്ച സമരത്തിൻെറ മുദ്രാവാക്യങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടുമാണ് തെരഞ്ഞെടുപ്പിനെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നതെന്നു് അതിൽ എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു സമരത്തിനാവശ്യമുള്ള ബഹുജനശക്തി സഞ്ചയിക്കുന്നതിനും പ്രസ്തുത സമരത്തിൽ പങ്കെടുക്കേണ്ട വിവിധവിഭാഗങ്ങളെ അനുരഞ്ജിപ്പിക്കുന്നതിനും ആ പ്രകടനപത്രിക വ്യക്തമായി ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നു. അധികാരകൈമാററം പൂർത്തിയായിട്ടില്ലാതിരുന്ന ആ കാലഘട്ടത്തിൽ, അധികാരം കിട്ടിയാൽ നടപ്പിലാക്കാനുദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്ന പരിപാടികളെ വിവരിക്കേണ്ടതുമില്ലായിരുന്നു. പ്രവിശ്യകളിൽ അധികാരം കൈയേൽക്കുവാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു്, അവിടങ്ങളിലെ കോൺഗ്രസ്കക്ഷികളുടെ പ്രത്യേക പ്രകടനപത്രികകളിൽ, സെമിന്ദാരിസമ്പ്രദായം നിർത്തൽചെയ്യുക മുതലായി വ്യക്തമായ ചില പരിപാടികൾ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരുന്നു.

ഈ രാജ്യത്തു് അധികാരകൈമാററം നടന്നില്ലെന്നും, രാഷ്ട്രീയ പരിവർത്തനം പൂർത്തിയായിട്ടില്ലെന്നും ഞങ്ങൾ തികച്ചും മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു എല്ലാ ജനവിഭാഗങ്ങളുടെയും യോജിപ്പും സമരസന്നദ്ധതയും ഇനിയും നിലനിർത്തേണ്ടതാണെന്നും ഞങ്ങൾ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ പ്രകടനപത്രിക തയാറാക്കിയവരുടെ മനോഭാവം ഇതിൽനിന്നും വ്യത്യസ്തമായ ഒന്നാണ്. അധികാരത്തിൽ വരുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്ന രാഷ്ട്രീയ കക്ഷി എന്ന നിലയിൽ തങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശ്യങ്ങളുടെ സ്ഥൂലരൂപം നല്കുകയാണ് കോൺഗ്രസ് ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്. ഇപ്പോൾ തെരഞ്ഞെടുക്കപ്പെടുന്ന പ്രതിനിധിസഭ ഒരു നിയമസഭയായി പ്രവർത്തിക്കുമെന്നുള്ള വിശ്വാസം പ്രകടനപത്രികയിൽ വെളിപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടല്ലോ. നിർഭാഗ്യവശാൽ ഇനിയും ഒരു സമരം വേണ്ടിവരുന്നപക്ഷം, ഈ പ്രകടനപത്രിക, അതിനെ എങ്ങിനെ ബാധിക്കുമെന്നു് വിഭാവനംചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഏതായാലും ഇനിയും ഒരു സമരമോ ദേശീയാവശ്യമോ ഉണ്ടാകുമ്പോൾ, ഇന്നു കോൺഗ്രസിനെ അനുകൂലിക്കുന്ന വിഭാഗങ്ങളെല്ലാം, കൂടെയുണ്ടായിരിക്കുമെന്നു വിചാരിക്കാൻ ന്യായമില്ല. ഈ പ്രകടനപത്രിക ജനിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന അവ്യക്തമായ ഭയാശങ്കകൾ തന്നെ അതിനു പ്രതിബന്ധമായിരിക്കും.

അവ്യക്തതയിലാണ് രാജ്യതന്ത്രജ്ഞത അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതെന്നുള്ള വിചാരം, ഈ പ്രകടനപത്രിക തയാറാക്കിയവർക്കുണ്ടെന്നു തോന്നിപ്പോകും. ഭയത്തിൻെറ മുഖ്യകാരണവും അവ്യക്തഭാവനകളാണെന്നു് ഓർക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഉദാഹരണമായി, തൊഴിലാളികളെ സംബന്ധിച്ച കോൺഗ്രസിൻെറ നില വേണ്ടിടത്തോളം വ്യക്തമല്ലെന്നും അതുകൊണ്ടു തങ്ങളുടെ താൽപര്യങ്ങൾ കോൺഗ്രസ്സിൻെറ കൈയിൽ ഭദ്രമല്ലെന്നും അവർക്കു തോന്നാം. കൈവശം വെക്കാവുന്ന ഭൂമിയുടെ പരിധി നിർണ്ണയിക്കുമെന്നുള്ള അവ്യക്തമായ പ്രതിജ്ഞ ഭൂമിയുടമസ്ഥന്മാരെ പരിഭ്രമിപ്പിച്ചെന്നും വരാം. വാസ്തവത്തിൽ, ഈ രണ്ടു കാര്യങ്ങളിലും വ്യക്തമായി കോൺഗ്രസ് ഒന്നും ഏററിട്ടുമില്ല. വിശദാംശങ്ങളെല്ലാം ഭരണനയങ്ങളിലും നടപടികളിലും കൂടെയാണ് രൂപമെടുക്കുന്നതെന്നുള്ളതു ശരിതന്നെ. പക്ഷെ ഇന്നത്തെ സ്ഥൂലമായ നയപ്രഖ്യാപനത്തെ തോൽപിക്കുന്ന വിധത്തിലാണു വിശദാംശങ്ങൾ രൂപം പ്രാപിക്കുന്നതെങ്കിൽ, പ്രകടനപത്രികയുടെ പിൻപിലുള്ള ഉത്തമവിശ്വാസം ഒന്നാകെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടാനിടയുണ്ടു്.

പ്രകടനപത്രികയുടെമുഖങ്ങൾ ഓരോന്നും സൂക്ഷിച്ചുപഠിച്ച വിമർശിക്കുവാൻ ഞങ്ങൾ ഒരുമ്പെടുന്നില്ല. അങ്ങിനെയുള്ള സൂക്ഷ്മപഠനം സമയവ്യയത്തെഅർഹിക്കുന്നുമില്ല. ആർക്കും യാതൊരു അഭിപ്രായവ്യത്യാസവും പറയുവാൻ സാധിക്കാത്തവിധം—എല്ലാവരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങളെയും, അഭിലാഷങ്ങളെയും ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ടെന്നു വ്യാഖ്യാനിച്ചു സ്ഥാപിക്കാവുന്ന വിധം—അവ്യക്തമായ നിയമശൈലിയിലാണു പ്രകടനപത്രിക ചമച്ചിരിക്കുന്നതു്. ഇന്നതില്ല, ഇന്നതുണ്ടു്, ഇന്നതുകൂടി വേണ്ടിയിരുന്നു എന്നു പറയുന്നവർ വാദിച്ചു ജയിക്കുവാൻ പോകുന്നില്ല. മായയിൽ സകലതും അടങ്ങിയിരിക്കുന്നതുപോലെ, ഇതും, "മായ, മായ, സകലതും മായ" ആയിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാം. സൂര്യനു കീഴിലുള്ള നല്ല കാര്യങ്ങളെല്ലാം ഇതിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുന്നു എന്നു വേണമെങ്കിൽ പറയാം. ഇതിൽ "ഒരു ചക്ക"മില്ലെന്നു പറഞ്ഞാലും ശരിയാണ്. സകലരെയും തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആരും തൃപ്തിപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല. ഇങ്ങനെ ഒരു വിചാരധാരയാണ് പ്രകടനപത്രിക ഞങ്ങളിൽ ജനിപ്പിക്കുന്നതു്.

എന്നാൽ, വ്യക്തമായ പ്രതിജ്ഞകളും വിശദമായ പരിപാടികളും അടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഒരു പ്രകടനപത്രിക ആണെങ്കിലും തന്നെയും, അതിൻെറ അക്ഷരാർത്ഥമല്ല, അതിനെ വലയം ചെയ്തുനില്ക്കുന്ന ആത്മാർത്ഥതയും, അതിലെ ഉറപ്പുകൾ നടപ്പിലാക്കുന്നതിനുള്ള ധർമ്മധീരതയുമാണ് വിലമതിക്കേണ്ടതെന്നു് എല്ലാവരെയും ഞങ്ങൾ ഈ അവസരത്തിൽ ഓർമ്മിപ്പിക്കുന്നു. എങ്ങിനെയായാലും സ്റ്റേ: കോൺഗ്രസിനെ അധികാരത്തിലേക്കുയർത്തി പ്രതിഷ്ഠിക്കേണ്ട കടമയാണ് ഇന്നു രാജ്യത്തിനുള്ളതു്. പത്തുകൊല്ലം, ഈ രാജ്യത്തെ, മരുഭൂമിയിൽക്കൂടി "വാഗ്ദത്തദേശ"ത്തേക്കു നയിച്ച അവകാശം കോൺഗ്രസ്സിനുണ്ടു്. കോൺഗ്രസ്സിനു് ഒരവസരം കൊടുക്കേണ്ട കടമ രാജ്യത്തിനുമുണ്ടു്. വിശേഷിച്ച്, ഇന്നു കോൺഗ്രസ്സല്ലാതെ മറെറാരു കക്ഷിയും ഭരണം ഏറെറടുക്കുവാനുള്ള അർഹതയും സന്നദ്ധതയും തെളിയിച്ചിട്ടില്ല. അനിഷേദ്ധ്യങ്ങളായ ഈവക പരിഗണനകളുടെമുമ്പിൽ, അശുഭാശങ്കകൾ അസ്തമിക്കേണ്ടതാണ്. എല്ലാവരുടേയും ശുഭാശംസകളോടും അനുഗ്രഹങ്ങളോടുംകൂടി കോൺഗ്രസിനെ അധികാരമണ്ഡലത്തിലേക്കു നയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അങ്ങിനെ ചെയ്യേണ്ടതു രാജ്യത്തിൻെറ ഇന്നത്തെ ആവശ്യമാണ്; ജനങ്ങളുടെ ഉടനടിയുള്ള ചുമതലയാണ്. അതിനു വേണ്ടി പ്രകടനപത്രികയുടെ മുഖത്തുപോലും നോക്കേണ്ടതില്ല. അഥവാ അതിനെ, മുഖവിലയ്ക്കു തന്നെ സ്വീകരിക്കണം.

—*—

ആ പ്രമേയങ്ങൾ

തിരുവിതാംകൂറിലെ അനൌദ്യോഗികപാർലമെൻെറന്നു വിളിക്കാവുന്ന അഖിലതിരുവിതാംകൂർ കോൺഗ്രസ്സ കമ്മററി, അതിപ്രധാനങ്ങളായ രണ്ടു പ്രമേയങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ സമ്മേളനത്തിൽ പാസ്സാക്കിയിരിക്കുന്നു. ആ പ്രമേയങ്ങൾക്കു വിഷയമായ പ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച വാദപ്രതിവാദം സമാപിച്ചിരിക്കുന്നതായി കരുതണമെങ്കിലും, അവയു

ടെ പ്രത്യാഘാതങ്ങൾ നീണ്ടുനില്ക്കുന്നവയാണ്.

ആദ്യത്തെ പ്രമേയം വയലാർ–പുന്നപ്രകേസുകളിലെ പ്രതികളുടെ മോചനകാര്യത്തെ സ്പർശിക്കുന്നതാണ്. എല്ലാവിഭാഗങ്ങളേയും തീവ്രമായിചിന്തിപ്പിച്ച പ്രസ്തുതപ്രശ്നത്തെ സംബന്ധിച്ച്, മി. പട്ടം താണുപിള്ളയുടെ പാൽക്കുളങ്ങര പ്രസംഗത്തെയും, അതിനെശരിവെച്ച വർക്കിംഗ്കമ്മററി പ്രമേയത്തെയും, അംഗീകരിക്കുന്നതാണ്. എ. ററി. സി. സി. പ്രമേയം പല കോൺഗ്രസ്സ്കാരും അനേകം കോൺഗ്രസ് കമ്മററികൾതന്നെയും, മി. പട്ടം എടുത്ത നിലയെ എതിർത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം, നിസ്സാരഭാവത്തിലെങ്കിലും പ്രമേയത്തിൽ എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. മി. പട്ടം താണുപിള്ള നേരത്തെക്കൂട്ടി എടുത്ത നിലയെ ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം അംഗീകരിക്കയാൽ അതിനു നിയമപ്രാബല്യം സിദ്ധിച്ചിരിക്കയാണെങ്കിലും, കോൺഗ്രസ്സിനുള്ളിലെ ജനാധിപത്യത്തെ ഗൌരവാവഹമായി ബാധിക്കുന്ന ഒരു നടപടി പിശകു ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

കോൺഗ്രസ്സിൻെറ പരമാധികാരസമിതി വ്യക്തമായ ഒരു നില എടുത്തിട്ടില്ലാത്ത പ്രശ്നങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച്, കോൺഗ്രസ്ഭരണകൂടത്തിൻെറ അഗ്രിമസ്ഥാനീയനായ പ്രസിഡണ്ട് ദൃഢമായ, ഒരു നയപ്രഖ്യാപനം ചെയ്യുന്നതു ശരിയായ ഒരു നടപടിയാണോ എന്നാലോചിക്കേണ്ടതുണ്ട്. പ്രസിഡണ്ടിൻെറ അഭിപ്രായം ദൃഢപ്പെടുത്തി, കോൺഗ്രസ്സിൻെറ അഭിപ്രായത്തെ കൂട്ടിബന്ധിക്കുന്നതാണോ, ദൃഢമായിവരുന്ന പൊതുജനാഭിപ്രായത്തെ അംഗീകരിച്ച പ്രസിഡണ്ടു സ്വന്തനിലശരിപ്പെടുത്തുന്നതാണോ ജനാധിപത്യപരമായ നടപടിയെന്നുള്ളതു അവസാനിക്കാത്ത വിഷമപ്രശ്നങ്ങളേ ഉന്നയിച്ചേക്കാം. രണ്ടു മാർഗ്ഗങ്ങളും സ്വീകരിക്കേണ്ടതുചിതമായിവരുന്ന സന്ദർഭങ്ങളുണ്ടാകാം. എന്നാൽ രാജ്യത്തുതീവ്രമായ അഭിപ്രായവ്യത്യാസത്തിനിടയാക്കിയിട്ടുള്ള വിഷമങ്ങളിലെങ്കിലും, സ്വതന്ത്രമായ ചർച്ചയെയും തീരുമാനത്തെയും ബന്ധിക്കുന്ന നില സ്വീകരിക്കാതിരിക്കേണ്ടതാണ്. മി. പട്ടത്തിൻെറ പാൽക്കുളങ്ങരപ്രസംഗത്തെ വർക്കിംഗ്കമ്മററി അംഗീകരിച്ചില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എന്താകുമായിരുന്നു. പ്രസിഡണ്ടിൻെറമേലുള്ള പരോക്ഷമായ ഒരവിശ്വാസപ്രകടനമായി അതിനെ ഗണിക്കേണ്ടിവന്നേനേ, അതുതന്നെയാണ് വർക്കിംഗ്കമ്മററിയുടെ പ്രമേയത്തെ-എ. ററി. സി. സി. തള്ളിക്കളഞ്ഞാലുള്ള ഫലവും. ഈ പരിഗണനകൾ പ്രമേയത്തെ സംബന്ധിച്ചതീരുമാനത്തിൽ അന്തർലീനമായിരിക്കയില്ലെ? കോൺഗ്രസ്സിൻെറ പൊതുവായ അഭിപ്രായത്തിനു കീഴ്വഴങ്ങുവാൻ സമ്മതമില്ലാത്ത പ്രസിഡണ്ടിനെയും വർക്കിംഗ്കമ്മററിയെയും തള്ളിക്കളയരുതോ എന്നൊരു മറു ചോദ്യമുണ്ടാകാം. പ്രസിഡണ്ടോ വർക്കിംഗ്കമ്മററിയോ ആണ് ഈ ചോദ്യം ചോദിക്കുന്നതെങ്കിൽ, അതു ധർമ്മസങ്കടത്തെ വർദ്ധിപ്പിക്കയേയുള്ളു. എന്നുതന്നെയല്ല, അവരുടെ ദുസ്സ്വാധ്യത്തിൻെറയും ഔദ്ധത്യത്തിൻെറയും പ്രതിബിംബനവുമായിരിക്കും ആ ചോദ്യം. കോൺഗ്രസ്സ് നേതൃത്വത്തെ മാററുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരല്ല, അതിനെ നേരെനിർത്തുവാനാഗ്രഹിക്കുന്നവരാണ് വിമർശിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കിയാൽ —വിമർശിക്കുന്നവരുടെ ഉത്തമവിശ്വാസമെങ്കിലും വകവെച്ചുകൊടുത്താൽ—ഇരുകൂട്ടരും തമ്മിൽ ആരോഗ്യകരമായ ബന്ധം പുലർത്തുവാൻ സഹായിക്കുന്നതാണ്. വർക്കിംഗ്കമ്മററിമെംബറന്മാരിൽ തന്നെ അഭിപ്രായവ്യത്യാസമുള്ളവർ അതെല്ലാം ഒതുക്കിവെച്ച്, സുശിക്ഷിതമായ ഒരു സൈന്യത്തെപ്പോലെ, എ. ററി. സി. സിയെ അഭിമുഖീകരിക്കണമെന്ന് വരുന്നതു് ആരോഗ്യകരമായ ഒരു പതിവല്ല. അതുകൊണ്ട് കൂടുതൽ കൂടുതൽ അധികാരമുള്ള സമിതികളെ അഭിമുഖീകരിക്കുമ്പോൾ തുറന്ന മനസ്സോടും മുൻബദ്ധകളില്ലാതെയുമായിരിക്കുന്നതു് എതിരഭിപ്രായക്കാരെ ശ്വാസംമുട്ടിക്കാതെയിരിക്കാൻ പര്യാപ്തമായിരിക്കും.

വയലാർ പുന്നപ്ര പ്രമേയത്തിൻെറ ന്യായാന്യായങ്ങളിലേക്കു ഇനിയും പ്രവേശിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഫലമില്ല. അവയെല്ലാം എത്രയോ പ്രാവശ്യം ചർച്ച ചെയ്തിട്ടുള്ളതാണു. എങ്കിലും ഈ പ്രമേയം വരുത്തിയേക്കാവുന്ന ഒരു ദോഷഫലത്തെപ്പററി പറയേണ്ടതുണ്ട്. പ്രതികളെ വിടണമെന്നും വിടണ്ടാ എന്നും കോൺഗ്രസ്സിനു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല എന്നാണല്ലോ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതു. ഏതാനും പ്രതികളെ ഗവർമെൻറു തന്നെ വിട്ടിരിക്കുന്ന അവസ്ഥക്കു്, ഈ പ്രമേയത്തിൻെറ പ്രത്യാഘാതം എന്തായിരിക്കുമെന്നു ഓർക്കേണ്ടതായിരുന്നു. സാധാരണകേസുകളിലെ പ്രതികളെപ്പോലെതന്നെ ഇവരെയും കരുതണമെന്നു വിചാരിക്കുന്ന ഗവർമെൻറിനു കോൺഗ്രസ് പ്രമേയം ശക്തിനൽകുകയാണുചെയ്തിരിക്കുന്നതു. എന്നാൽ ഒരു പ്രത്യേക കേസായിട്ടെടുത്തു ഗവർമെൻറുതന്നെ അവരെ മോചിപ്പിക്കയാണെങ്കിൽ, കോൺഗ്രസ്സിൻെറ ഇന്നത്തെ നിലയെപ്പററിയുള്ള പൊതുജനാഭിപ്രായം എന്തായിരിക്കും? അപ്പോൾ ഈ കഥയിലെ ദുഷ്ടപാത്രം കോൺഗ്രസ്സാണെന്നു വരികയില്ലേ? ഏതായാലും ഒരുരാഷ്ട്രീയ കക്ഷിമറെറാരു രാഷ്ട്രീയ കക്ഷിയോടുകാണിക്കാവുന്ന അസഹിഷ്ണുതയുടെ മകുടോദാഹരണമായി ഈ പ്രമേയം നില നില്ക്കുന്നു.

എ. ററി. സി. സി. യുടെ രണ്ടാമത്തെ പ്രമേയം, പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ നിർദ്ദോഷമെന്നു തോന്നിക്കുമെങ്കിലും വളരെ അപകടംനിറഞ്ഞതാകുന്നു. സ്റേററു കോൺഗ്രസ് ഇപ്പോൾതന്നെ ഒരു തനിരാഷ്ട്രീയകക്ഷിയായി രൂപാന്തരപ്പെടണമോ എന്നുള്ളതു ആലോചിക്കേണ്ട ഒരു പ്രശ്നമാണ്. വേണമെന്നുതന്നെയിരിക്കട്ടെ. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ സോഷ്യലിസ്ററുകാരേയും കമ്മ്യൂണിസ്ററുകാരേയും പുറംതള്ളേണ്ടതുമാണ്. "സ്റേററുകോൺഗ്രസിൻെറ ലക്ഷ്യത്തിലും സ്റേററുകോൺഗ്രസ് അംഗീകരിച്ചിട്ടുള്ള അക്രമരാഹിത്യത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നില്ലാത്തവരും തന്മൂലം കോൺഗ്രസിൻെറ ശക്തിയും പുരോഗതിയും അഭിലഷിക്കുന്നില്ലാത്തവരും" കോൺഗ്രസിൽ അംഗങ്ങളായിരിക്കാൻ അർഹതയുള്ളവരല്ലെന്നു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു പാർട്ടിയുടെ ലക്ഷ്യത്തിലും അതിൻെറ വിശ്വാസപ്രമാണത്തിലും യോജിക്കാത്തവർ ആ കക്ഷിയിൽ അംഗങ്ങളായിരിക്കാൻ പാടില്ലെന്നുള്ളതു ഞങ്ങൾക്കു മനസിലാക്കാം. എന്നാൽ പ്രകടനപത്രികയിൽ കാണുന്നതുപോലെയുള്ള അവ്യക്തപ്രസ്താവനകളാണ് ലക്ഷ്യത്തെ സൂചിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിൽ എന്തെല്ലാമാണു വിശ്വസിക്കേണ്ടതെന്നു അമ്പരന്നുപോകും. അതുപോലെതന്നെ അക്രമരാഹിത്യത്തിലുള്ള വിശ്വാസം അളക്കുന്നതിനുള്ള "മീററർ" ആരുടെ കൈവശമാണെന്നും അറിയുന്നില്ല. ഇതുരണ്ടിലും നിർദ്ദിഷ്ടമായ അളവിൽ (ആരാണ് അളവു് നിർദ്ദേശിക്കുന്നതു്) വിശ്വസിക്കുന്നില്ലാത്തവർ തന്മൂലം കോൺഗ്രസിൻെറ പുരോഗതി അഭിലഷിക്കാത്തവരും പുറംതള്ളപ്പെടേണ്ടവരുമാണ്. ഇതിൻെറയെല്ലാം ഫലമോ? കോൺഗ്രസിൻെറഉന്നതനേതൃത്വത്തിൻെറയുംപ്രാദേശികനേതൃത്വത്തിൻെറയും ചുററും കുറെമരപ്പാവകളെയും അവസരസേവകന്മാരേയും സൃഷ്ടിക്കയായിരിക്കും. കോൺഗ്രസ്സംഘടനയിൽ അഴിമതികളും അധഃപതനവും വരുത്തിവെയ്ക്കുകയായിരിക്കും. ചുരുക്കത്തിൽ, കോൺഗ്രസ് ഒരു ഫാസിസ്റ്റ്സംഘടനയായിത്തീരുന്ന അപകടത്തിലേക്കു ഈ പ്രമേയം വഴിതെളിച്ചേക്കാനിടയുണ്ട്. ഇതെല്ലാംപ്രയോഗിക്കുന്ന വിധത്തേയും ആളുകളേയും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുമെന്നുള്ളതുശരിതന്നെ. ദൈവദൂതന്മാരെ സൃഷ്ടിച്ച മണ്ണുകൊണ്ടല്ലല്ലോ മനുഷ്യരെ സൃഷ്ടിച്ചിട്ടുള്ളതു്. നമ്മുടെ സംഘടനകളിൽ നേതൃത്വംവഹിക്കുന്നവരുടെ സൃഷ്ടിയിൽ വളരെയധികം കളിമണ്ണു ചേർന്നുപോയിട്ടുണ്ടെന്നാണു അനുഭവം. അതുകൊണ്ട് ഈ പ്രമേയം പ്രയോജനപ്പെടുത്തുന്നവർക്കു സൽബുദ്ധിയുണ്ടാകട്ടെ എന്നാശംസിക്കാം.

...0...

കാഷ്മീർ

പ്രകൃതിരമണീയമായ കാഷ്മീർ ഇന്നൊരു കുരുതിക്കളമായിത്തീർന്നിരിക്കയാണ്. കാഷ്മീറിൻെറ ഭാവിനിർണ്ണയിക്കുന്നതു് ഇൻഡ്യൻയൂണിയനും പകിസ്ഥാനും തമ്മിൽ യുദ്ധപ്രഖ്യാപനംകൂടാതെ അവിടെ ഇന്നു നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ആയോധനമാണ്. ഇൻഡ്യാഭൂഖണ്ഡത്തെയും കവിഞ്ഞു് കാഷ്മീർ പ്രശ്നം ഇന്നു ലോകശ്രദ്ധയെ ആകർഷിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കയാണ്. ഇൻഡ്യയും പകിസ്ഥാനുംതമ്മിലുള്ള ഭാവിബന്ധത്തെ സാരമായി ബാധിക്കുന്ന ഈ പ്രശ്നത്തിൻെറ പശ്ചാത്തലം ഓർമ്മയിൽവരുത്തേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.

നാട്ടുരാജ്യകാര്യങ്ങളെ വ്യാമിശ്രമാക്കിയിട്ടാണു ബ്രിട്ടൻ ഇൻഡ്യയിൽനിന്നു പിന്മാറിയിരിക്കുന്നതെന്നുള്ളതു് ഇന്നു ലോകബോദ്ധ്യമായ ഒരു സത്യമാണ്. പത്തുകോടി നാട്ടുരാജ്യപ്രജകളെ, നാട്ടുവാഴികളുടെ കാരുണ്യത്തിനോ കാഠിന്യത്തിനോ ഏല്പിച്ചിട്ടാണു ബ്രിട്ടൻപിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നതോ പോകട്ടെ നാട്ടുവാഴികളും, ഇൻഡ്യയിലെപിൻവാഴ്ച്ചഗവമ്മെൻറുകളുമായിട്ടുള്ള ബന്ധം അനിശ്ചിതത്വത്തിനും, നാട്ടുവാഴികളുടെ തോന്ന്യാസത്തിനും വിട്ടിട്ടാണു പോയതെന്നുള്ളതാണു ഇന്നത്തെ പ്രധാന കുഴപ്പങ്ങളുടെ നിദാനം. ഹൈദരാബാദ് അവസാനം ഇൻഡ്യൻയൂണിയനുമായി ഒരു നിശ്ചലകരാറിലെത്തി. ജുനഗാദ് നീറിപ്പുകഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. കാഷ്മീറിൽ അഗ്നിതന്നെ വർഷിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

കാഷ്മീർ ആദ്യംതന്നെ പകിസ്ഥാനുമായി ഒരു നിശ്ചലകരാറിൽ ഒപ്പുവെച്ചിരുന്നതാണ്. ഏതായാലും ഡൊമിനിയിൽചേരുന്ന കാര്യം തീരുമാനിക്കാതെ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. അപ്പോഴാണു് 80 ശതമാനം മുസ്ലീങ്ങൾഉൾക്കൊള്ളുന്നകാഷ്മീർ തങ്ങൾക്കവകാശപ്പെട്ടതാണെന്നു പകിസ്ഥാൻതീരുമാനിച്ചതു. കാഷ്മീരിനെ ബലംപ്രയോഗിച്ചു പകിസ്ഥാനിൽ ചേർക്കുവാൻവേണ്ടി, സാമ്പത്തികമായും മററുമുള്ള ഹേമങ്ങൾ ചെലുത്തി നോക്കി. അരി, പഞ്ചസാര, തുണി, എണ്ണ മുതലായ നിത്യാവശ്യസാധനങ്ങൾ പകിസ്ഥാൻ അതിർത്തിയിൽക്കൂടെ മാത്രംകൊണ്ടുപോകണ്ടിയിരുന്നതു തടഞ്ഞു കാഷ്മീരിനെ പട്ടിണിയിട്ടു കീഴടക്കുവാൻ യത്നങ്ങൾ തുടങ്ങി. ഈ അവസരത്തിലാണു ഇൻഡ്യൻയൂണിയനിൽചേർന്നു സഹായം തേടണമെന്നു മഹാരാജാവു തീരു

റിച്ചതു്. തൽക്കാലം കാഷ്മീരിനെ രക്ഷിക്കാമെന്നും, യൂണിയനിൽചേരുന്നകാര്യം ജനഹിതപരിശോധനയ്ക്കുശേഷം മാത്രം സ്ഥിരപ്പെടുത്താമെന്നുമുള്ള വ്യവസ്ഥയിൽ, കാഷ്മീറിൻെറ അപേക്ഷ ഇൻഡ്യാഗവമ്മെൻറ, സ്വീകരിച്ചു. ഇതിനെ തുടന്നു് കാഷ്മീർസിംഹമായ ഷെയ്ക്കു് അബ്ദുള്ളായുടെ നേതൃത്വത്തിൽ ഒരു താൽക്കാലിക ഗവമ്മെൻറു രൂപീകരിക്കപ്പെട്ടു. അന്നുമുതൽ അക്രമികളും പകിസ്ഥാനും ഒരുവശത്തും, കാഷ്മീർ ജനതയും ഇൻഡ്യൻ യൂണിയനും മറുവശത്തുമായി തകൃതിയായ യുദ്ധംനടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിൽപകിസ്ഥാൻെറ പംകപ്രത്യക്ഷമല്ല. എങ്കിലും പകിസ്ഥാനു ഈ പ്രശ്നത്തിൽ വളരെ താല്പയ്യമുണ്ടെന്നും ആയുധങ്ങളും സൈന്യങ്ങളും നൽകിപ്പോലും അക്രമികളെ സഹായിക്കുന്നുണ്ടെന്നും തെളിഞ്ഞിരിക്കയാണു്. ഇംഗ്ലീഷുകാരും, അമേരിക്കക്കാരും പകിസ്ഥാനെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ആരോപണമുണ്ടു്. റഷ്യയുടെ അതിത്തിയുമായിട്ടുള്ള അടുപ്പംകൊണ്ടു് ആംഗ്ലോ—അമേരിക്കൻ ശക്തികൾക്കു ഇതിലുള്ള താല്പയ്യം സ്വാഭാവികമാണു്. കാഷ്മീറിനെ വെട്ടിമുറിച്ചു പങ്കിടണമെന്നവാദം ബ്രിട്ടീഷുകാർ പുറപ്പെടുവിച്ചിരിക്കയാണു്. കാഷ്മീർ വിഭജിക്കണമെന്നു് മൌണ്ടുബാററൻപ്രഭുവിനു താല്പയ്യമുണ്ടെന്നും, വേണ്ടിവന്നാൽ ഈ പ്രശ്നത്തിന്മേൽ, രാജികൊടുക്കാൻ തയ്യാറായിരിക്കയാണെന്നും വാത്തപരന്നിട്ടുണ്ടു്. കാഷ്മീറികളാകട്ടെ വീരോചിതമായ സമരം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഈ ലക്കത്തിൽ ചേത്തിട്ടുള്ള അഹമ്മദ് അബ്ബാസിൻെറ ലേഖനത്തിൽനിന്നും കാണാവുന്നതുപോലെ ഐതിഹാസികമാണു, കാഷ്മീറികളുടെ ചെറുത്തുനില്പ്.

ഇങ്ങിനെ വ്യാമിശ്രമായ പ്രശ്നമാണു, ഇപ്പോൾ ഐക്യരാഷ്ട്രരക്ഷാസമിതിയിൽ സമർപ്പിക്കുവാൻ ഇൻഡ്യാഗവമ്മെൻറു തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതു് ഈ പ്രശ്നംതന്നെയല്ലാ, പകിസ്ഥാനും ഇൻഡ്യൻ യൂണിയനുമായിട്ടുള്ള അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങളെല്ലാം ഐക്യരാഷ്ട്രതീരുമാനത്തിനു സമർപ്പിക്കണമെന്നു് പകിസ്ഥാൻ പറയുന്നു. ഏതായാലും രണ്ടു പുതിയ ഡൊമിനിയനുകൾ തമ്മിലുള്ള ബന്ധത്തെ ലോകവെളിച്ചത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാൻ സഹായിക്കുന്നതും, അവയുടെ ഭാവി ബന്ധുത്തെ സാരമായിബാധിക്കുന്നതുമായിത്തീന്നിരിക്കയാണു് കാഷ്മീർപ്രശ്നം.

...0...

കോൺഗ്രസ്സ് വാത്തകൾ

ഇക്കഴിഞ്ഞ ആഴ്ചമുഴവൻ കോൺഗ്രസ്സ് പാർലമെൻററി ബോഡ് തുടരെ സമ്മേളിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയായിരുന്നു. വിവിധ നിയോജക മണ്ഡലത്തിലേക്കുള്ള സ്ഥാനാർത്ഥികളുടെ അപേക്ഷകളെല്ലാം പരിശോധിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നും അടുത്ത ആഴ്ച ആദ്യം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനാത്ഥികളുടെ പട്ടിക പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുമെന്നും അറിയുന്നു. എസ്. എൻ. ഡി. പി. യോഗവും ലത്തിൻ ക്രിസ്ത്യൻ മഹാജനസഭയും തങ്ങളുടെ സമുദായങ്ങളിൽപ്പെട്ട സ്ഥാനാത്ഥികളെ നിറുത്തുന്ന പ്രശ്നം പൂണ്ണമായും കോൺഗ്രസ്സിനു വിട്ടുകൊടുത്തിരിക്കുന്നതായി അറിയുന്നു. മുസ്ലീംലീഗുമായും ഒരു പരസ്പരധാരണയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നാണറിവു്.

ശ്രീ കുമ്പളത്തു ശങ്കുപ്പിള്ള, ററി ഏ അബ്ദുള്ള, ആർ ശങ്കർ, കെ കരുണാകരപ്പണിക്കർ, ദേശീയ ഗാനതിലക് മുതുകുളം വാസുദേവൻനായർ, കെ രാമകൃഷ്ണപിള്ള എന്നിവരുൾപ്പെടുന്ന പ്രചരണസംഘം ധനു—21—ാംനു- തിങ്കളാഴ്ചമുതൽ 25—ാംനു- വെള്ളിയാഴ്ചവരെ, മൂന്നാററുംമുഖം, തോട്ടപ്പള്ളി, അമ്പലപ്പുഴ, പറവൂർ, ആലപ്പുഴ, പൊള്ളത്തയ്യിൽ, മണ്ണംചേരി, ആലപ്പുഴബിച്ചു്, പുന്നപ്ര, എന്നീ സ്ഥലങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചു് യോഗങ്ങൾ നടത്തുന്നതാണെന്നു ഇവിടെ അറിയിച്ചിരിക്കുന്നു.

...0...

(9-ാംപേജിൽനിന്നും തുടർച്ച)

ഇപ്പോൾ കണ്ണൂരിൽ അന്ത്യവിശ്രമംകൊള്ളുന്ന ആ ത്യാഗിയുടെ അസ്ഥിപഞ്ജരം അലയാഴിയിൽനിന്നും പൊന്തിവരുന്നതിരമാലകളോടു മൂകഭാഷയിൽഉരിയാടുന്നതു് "1938ഫെബ്രുവരിരണ്ടാംതീയതി എൻെറ സഹോദരങ്ങൾ നട്ടചെടി പുഷ്പിച്ചു. എങ്കിലും എനിക്കൊരു നേരിയ സംശയം; വേണ്ടത്ര ബുദ്ധിഇവർ ചെലുത്തുന്നുണ്ടോ? അധികാരപ്രമത്തത ഈ പാവങ്ങളെ കാട്ടു കയറുമോ? രാജ്യശ്രേയസ്സിനു വേണ്ടി നിഷ്കാമകമ്മം ചെയ്യുന്ന വ്യക്തികളേയും സംഘടനകളേയും എന്തുകൊണ്ടു് ഈ മന്ദമതികൾ അകററിനിത്തുന്നു? ഇതാണു നിലയെങ്കിൽ ഞാൻ അങ്ങോട്ടില്ല; എന്നെ അശുദ്ധപ്പെടുത്തേണ്ടാ. കഷ്ടം.!!

...0...

എന്തുവേണം?

(അഭയദേവ്)

എന്തു വേണം, പ്രേമകോമള-
ഹർഷമോ സംഘർഷമോ
ശാന്തിതൻ നവ നാകമോ വിപ്ളവ-
ഭയങ്കരലോകമോ
സ്നേഹമാന്ന വസിക്കണോ ധന-
ദാഹമാന്നു നശിക്കണോ-
മോഹതാണ്ഡവമാടണോ സമു-
ദായസമ്മതി നേടണോ
എന്തുവേണം, സന്തതം സമ-
ഭാവജന്യോൽക്കർഷമോ
വെന്തുമാത്രമടങ്ങിടുന്ന-
കഠോരചെന്തീവഷമോ
പട്ടിണിപ്പടയാത്തിരമ്പിവരുന്നു-
ദിക്കുകളൊക്കയും
പൊട്ടുമാറു വിശപ്പുയത്തിടു-
മട്ടഹാസവുമായിതാ
എന്തുവേണം, വല്ലതും വില-
പേശിടാതെ കൊടുക്കണോ
പൊന്തിവന്നിടുമീപ്രചണ്ഡ-
സമീരനേററുപതിക്കണോ
മുക്തി, ഈശ്വരഭക്തിയീവക-
ശബ്ദമോതിമനുഷ്യനേ-
രക്തപാനാസക്തനാക്കി-
മദിച്ചിടുന്നിതനീതികൾ
എന്തുവേണം, ജാതി മതവൈ-
രാഗ്യചിന്താക്രൗര്യമോ-
സന്തതസ്നേഹാർദ്രമാമഭി-
രമ്യസാഹോദര്യമോ
വീണമീട്ടിയിരിക്കണോ ഗുണ-
ഗാനമാധുരി കേൾക്കണോ
പ്രാണവേദനയാന്ന യ-
ന്നിടുമീകരച്ചിലുകേൾക്കണോ
എന്തുവേണം ലോകസേവന-
ശീലനായ് ജീവിക്കണോ
സ്വന്തമേന്മകൾ നേടിമർത്ത്യ-
വിരോധിയായി മരിക്കണോ?

—0—

5-ാം പേജിൽനിന്നും തുടർച്ച

ന്നതു്? വേശയെകല്ലെറിയാൻ പോയവരോടു്, കുററംചെയ്യിട്ടില്ലാത്തവൻ കല്ലെറിയാൻ ക്രിസ്തുപറഞ്ഞപ്പോൾഎല്ലാവരുംമാറികളഞ്ഞു. നമ്മുടെ പ്രവത്തിയുടെ ഫലം നേരിട്ടുകല്ലുവാൻ ഒരു മടിയുണ്ടു്; വിശ്വാമിത്രൻ ശകുന്തളയെ കണ്ടപ്പോൾ തിരിഞ്ഞുകളഞ്ഞതുപോലെ. നമ്മെ പിടിച്ചുകൊണ്ടുപോയി കണ്ണാടിയുടെ മുമ്പിൽ നിറുത്തുകയാണു്. പുരോഗമനസാഹിത്യകാരൻ ചെയ്യുന്നതു് അപ്പോൾ ദേഷ്യപ്പെടുന്നതു് എന്തിനാണു്?

മനുഷ്യസമുദായത്തെ നന്നാക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി വരുന്ന ഏതു പാർട്ടിയേയും നാം സ്വാഗതം ചെയ്യണം.

സ്വാമി വിവേകാനന്ദൻ പറയുകയുണ്ടായി—'ഒരു പട്ടിപോലും പട്ടിണികിടന്നാൽ അതിനെ തീററുക എന്നുള്ളതാണ് എൻെറമതം' ഈ പട്ടിണിക്കുകാരണമായ വ്യവസ്ഥിതിയെ തട്ടിമാററുകതന്നെവേണം. ആ ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു് സാഹിത്യകാരനു വഴിതെളിക്കണം. ഇതിനുവേണ്ടിപുറപ്പെടുന്ന സാഹിത്യകാരനെ, നിങ്ങൾ കല്ലെറിയരുതു്, ചമ്മട്ടികൊണ്ടടിക്കരുതു്. ഇത്രമാത്രംനിങ്ങൾ ചെയ്താൽമതി.

(കാഞ്ഞിരപ്പള്ളി സഹൃദയഗ്രന്ഥശാലയുടെ വാർഷികസമ്മേളനത്തിൽ കഴിഞ്ഞ ഞായറാഴ്ച ചെയ്ത പ്രസംഗത്തിൻെറ സംഗ്രഹം)

കണ്ണൂരിലെ അസ്ഥിപഞ്ജരം

(മുഞ്ഞനാട്ടു് കൃഷ്ണപ്പണിക്കർ, ബി. ഏ.)

1910 സെപ്റ്റംബർ 25-ാം തീയതി തിങ്കളാഴ്ച രാത്രി ഏഴുമണിയോടുകൂടി സ്വദേശാഭിമാനിയെ അറസ്റ്റുചെയ്തു പാളയം സ്റ്റേഷനിലാക്കി. സർക്കാർ സംഭ്രമിച്ചു; ദിവാൻ ആശ്വസിച്ചു; പൗരാവലി ഞെട്ടി. ഉത്തരവാദഭരണമാകുന്ന അഷ്ടാക്ഷരി അന്തരീക്ഷത്തിൽ മുഴക്കിയ ആ മഹാമാന്ത്രികൻ, അതാ ഒരു കസാലയിൽ സുസ്മേരവദനനായി ഇരിക്കുന്നു. തൂലിക ചലിപ്പിച്ചു വേണാടിനെ തട്ടിയുണർത്തിയ ഈ ഐന്ദ്രജാലികനെ ഒരു നോക്കു കാണുവാൻ തടിച്ചുകൂടിയ ജനാവലി മുമ്പോട്ടും പിമ്പോട്ടും നീങ്ങിക്കൊണ്ടു് അനവധി നാഴിക പിന്നിലാക്കി.

അടുത്ത ദിവസം ശ്രീ രാമകൃഷ്ണപിള്ളയെ വിസ്തരിക്കുമെന്നുള്ള ഒരു വാർത്ത നാടെങ്ങും പരന്നു. ഇന്നാണെങ്കിൽ ഈ മാതിരി വാർത്തകൾക്കു പ്രസക്തിയില്ല. അന്നത്തെ ദിവാൻജിയെ "കുതിരകവഞ്ചി"കൊണ്ടു് പ്രഹരിക്കണമെന്നു്, വിറയ്ക്കാതെ, പതറാതെ എഴുതിയ വഞ്ചിവസുന്ധരയുടെ അഭിമാനകേദാരം വിസ്തരിക്കപ്പെടുകയോ? ഒരിക്കലുമില്ല.

ഏകദേശം രാത്രി പത്തുമണിയായപ്പോൾ ആർക്കും അത്ഭുതം തോന്നത്തക്കവണ്ണം അന്നത്തെ പോലീസ് ഇൻസ്പെക്ടർ മി. ബി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയോടു് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു; "എതിലെ എപ്പോഴാണു് നമ്മുടെയാത്ര" മി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള സ്തംഭിച്ചു. കാൽ മണിക്കൂറുകഴിഞ്ഞപ്പോൾ ആ പോലീസ് ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഇടറിക്കൊണ്ടു പറഞ്ഞു. "സാരമില്ല നിങ്ങൾ അതേപ്പറ്റി വിഷമിക്കേണ്ട" പുഞ്ചിരിക്കൊണ്ടു് അദ്ദേഹം ചോദിച്ചു., "ദയവായി എന്നോടുപറയണം" "രാത്രി പന്ത്രണ്ടുമണിക്കു്" അറിയാതെ ആ ഇൻസ്പെക്ടർ പറഞ്ഞുപോയി "ഏതുവഴി" എന്നുള്ള ദേശാഭിമാനിയുടെ ചോദ്യത്തിനു "തെക്കുകൂടി" എന്നുമാത്രം ഉത്തരവുണ്ടായി. "എന്തിനു തെക്കുകൂടിപോകുന്നു.; കൊല്ലംവഴി പോകരുതോ; ശരി,എനിക്കുമനസ്സിലായി; മാമൂൽ അനുസരിച്ചായിരിക്കാം." ഇത്രയും അദ്ദേഹം ആരോടുമല്ലാതെ ശബ്ദിച്ചു. ഇന്നത്തെ പോലീസ്മേധാവികൾക്കു് അത്ഭുതം ചേർക്കുന്ന ഒരു പ്രവൃത്തി മി. ബി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ള (ഇൻസ്പെക്ടർ) ചെയ്തു പറയാതെ തരമില്ല. മി. രാമകൃഷ്ണപിള്ളയുടെ സ്ഥൂലശരീരം അദ്ദേഹത്തിന്റെ കസ്ത്തുകട്ടയാക്കിയില്ല. പുഴക്കുത്തു പിടിച്ചു തുരുമ്പിച്ചു് മരവിച്ച മനുഷ്യച്ചെറ്റകളിൽനിന്നും അദ്ദേഹത്തെ വേർതിരിച്ചറിയുവാൻ മി. ഗോവിന്ദപ്പിള്ളയ്ക്കും സിൽബന്ധികൾക്കും സാധിച്ചു.

പതിനൊന്നരമണിയോടുകൂടി ആ ധീമാൻ ധർമ്മരാജ്യത്തിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരത്തോടു് യാത്ര പറഞ്ഞുകഴിഞ്ഞു. നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ നേതാക്കന്മാർ താരാട്ടു തൊട്ടിലിൽകിടന്നു താലോലിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ ഉത്തരവാദഭരണത്തിനുള്ള ഒന്നാമത്തെ തീർത്ഥാടനം ഇങ്ങിനെ നിർവഹിക്കപ്പെട്ടു.

നല്ലരാത്രി. അസാമാന്യമായ തണുപ്പ്. ഒരു ചെറുസംഘത്തെ വഹിച്ചുകൊണ്ടു് ഒരു കുതിര ചുറമുറുത്തു തെക്കോട്ടു് നീങ്ങുന്നു. രണ്ടരമണിക്കു നെയ്യാറ്റിൻകര പോലീസ് സ്റ്റേഷനിൽ എത്തി. കുതിര മറ്റൊരു കുതിരയെ ചാർജ് ഏൽപ്പിച്ചപ്പോഴേയ്ക്കും തിരുവനന്തപുരം ഇൻസ്പെക്ടർ നെയ്യാറ്റിൻകര ഇൻസ്പെക്ടറേയും ചാർജ് ഏൽപ്പിച്ചുകഴിഞ്ഞു.

1940 സെപ്റ്റമ്പർ 27-ാം തീയതി ചൊവ്വാഴ്ച 6. 30-നു് കഴിഞ്ഞു വന്നപ്പോഴേയ്ക്കും മർമ്മഭേദകമായ ഈ വാർത്ത കാട്ടുതീപോലെ നാടെങ്ങും പരന്നു. ഈ സംഭവം ദൂഷണംചെയ്തു അദ്ദേഹത്തിനു പണക്കിഴി സമർപ്പിക്കുവാൻ അന്നത്തെ തിരുവിതാംകൂർ ശ്രമിച്ചില്ല. അങ്ങനെ നല്ല ഒരവസരം കഴിഞ്ഞതലമുറ പാഴാക്കി!! ഇന്നാണെങ്കിൽ നമ്മുടെ നേതാക്കന്മാരിൽ എത്രപേർക്കു ഈ സംഭവം ആജീവനാന്തംസുഭിക്ഷമായികഴിഞ്ഞുകൂടുന്നതിനുള്ള മാർഗ്ഗമാകുമായിരുന്നില്ല? കഴിത്തുറയിൽനിന്നും തക്കലവഴി 3. 30-നു് കോട്ടാർ അതിർത്തിയിൽ പ്രവേശിച്ചു്; പ്രഭാതത്തിൽരണ്ടുമണിയോടുകൂടി ഇങ്ങിനിവരാതവണ്ണം ആ വെള്ളിനക്ഷത്രം ധർമ്മരാജ്യത്തിൽനിന്നും മറഞ്ഞു", സെപ്റ്റമ്പർ 27-ാംതീയതി ബുധനാഴ്ച ഏഴുമണിക്കു് തിരുനൽവേലിയിൽപ്രകാശിച്ചു.

എന്നാൽ ഒന്നാശ്വസിക്കാം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ യാത്രയുടെ ഭാരിച്ച ചെലവു് ആ മഹാത്മാവിനു വഹിക്കേണ്ടിവന്നില്ല.

(ശേഷം 8-ാംപേജിൽ)

പരസ്യവേദി

(പൊതുപ്രശ്നങ്ങളെപ്പറ്റി വായനക്കാരുടെ വിചാരങ്ങൾ അഭിപ്രായങ്ങൾ, സംശയങ്ങൾ, നിർദ്ദേശങ്ങൾ ആദിയായവയ്ക്കു് സൈ്വരവിഹാരം ചെയ്യുന്നതിനു് ഒരു തുറന്ന വേദിയായിട്ടാണു് ഞങ്ങൾ ഈ പംക്തികളെ ഉദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നതു്. കത്തുകൾ എഴുതുന്നവർ ചുരുക്കിയിരിക്കണമെന്നു നിർബന്ധമുണ്ടു്. എല്ലാം അഭിപ്രായഗതിക്കാരെയും ഒന്നുപോലെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു- വിമർശനങ്ങൾ പുരുഷപരമാകാതിരിക്കാൻ ശ്രദ്ധിക്കണമെന്നു മാത്രം—പത്രാധിപർ)

സർ,

അക്രമപരമായ സമരപരിപാടികളെ കോൺഗ്രസ്സ് അംഗീകരിക്കുകയില്ലെന്നും മറ്റുമുള്ള അടിസ്ഥാനത്തിൽ വയലാർസംഭവത്തെ കൈയൊഴിഞ്ഞു പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയിരിക്കുന്ന ഈ അവസരത്തിൽ, 1123-ലെ സമരപരിപാടിയിൽ അക്രമപരമായ പരിപാടികൾ വിഭാവനം ചെയ്തിരുന്നോ എന്നു് അറിയുവാനാഗ്രഹമുണ്ടു്. ഉത്തരവാദപ്പെട്ട നേതാക്കന്മാർ ആരെങ്കിലും ഒരു വിശദീകരണം നൽകുമോ?

കൂത്താട്ടുകുളം, വിധേയൻ

1—1—48 സി. ജെ. തോമസ്.

ഇനിയും നിരോധനമോ?

സർ,

തിരുവിതാംകൂറിൽ പലതിന്റെയും നിരോധനങ്ങൾ നീക്കി. വിശേഷിച്ചു പല പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളുടെയും. എന്നിട്ടും ചില പുസ്തകങ്ങളുടെ മേലുള്ള നിരോധനം ഊർജ്ജിതത്തിലിരിക്കുന്നു. മലയാളത്തിലെ ഒന്നാംകിട ജനകീയസാഹിത്യകാരന്മാരുടേതായ പ്രേമലേഖനം (ബഷീർ) വെള്ളപ്പൊക്കം (കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള) പ്രതിമ (കെ. രാമകൃഷ്ണപിള്ള) ജേതാക്കൾ (പൊൻകുന്നം) തോട്ടി (നാഗവള്ളി) തോറ്റില്ല (തകഴി) ഈ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ മേലുള്ള നിരോധനം മാറ്റുന്ന കാര്യത്തിൽ ഗവമ്മെന്റിന്റെ സത്വരശ്രദ്ധയെ ക്ഷണിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഏറ്റുമാനൂർ,
17-5-123. കാരൂർ നീലകണ്ഠപ്പിള്ള.

തെളിച്ചുപറഞ്ഞുകൂടേ?

സർ,

"ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ജീവിതാവശ്യങ്ങൾക്കുപോലും മതിയാകാത്തവിധത്തിൽ അത്ര തുഛമായ ശമ്പളമാണു്, ഇപ്പോൾ പ്രൈവറ്റുപ്രൈമറിസ്കൂൾ അദ്ധ്യാപകന്മാർക്കു കിട്ടിവരുന്നതെന്നും പരിതാപകരമായ അവരുടെ ഈ നില എത്രയും വേഗം നന്നാക്കേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നും സ്റ്റേറ്റുകോൺഗ്രസ്സ് അതിന്റെ പ്രവർത്തകസമിതിയുടെ നിശ്ചയം മൂലം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടു്. ഈ പ്രമേയത്തിന്റെ അർത്ഥവും ഉത്തരവാദിത്വവും ശരിക്കു മനസ്സിലാക്കിക്കൊണ്ടു തന്നെയാണു് പ്രവർത്തകസമിതി ഈ പ്രമേയം പാസ്സാക്കിയിട്ടുള്ളതു്" എന്നു മി. റ്റി. എം. വറുഗീസ് ഒരു പത്രപ്രതിനിധിയുമായുള്ള അഭിമുഖസംഭാഷണത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

മി. വറുഗീസിനൊ, വർക്കിംഗ്കമ്മറ്റിക്കോ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ദയനീയസ്ഥിതിയിൽ യഥാർത്ഥമായ അനുകമ്പയുണ്ടെങ്കിൽ, ഇന്നത്തെ ഗവണ്മെന്റിൽനിന്നു കഴിയുന്നത്ര ആനുകൂല്യങ്ങൾ സമ്പാദിച്ചുകൊടുക്കുകയും, കോൺഗ്രസ്സ്ഗവണ്മെന്റു വന്നാൽ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ അവശതകൾ തീർത്തു പരിഹരിക്കുമെന്നു തെളിച്ചുപറയുകയുമാണു് ചെയ്യേണ്ടതു്. അല്ലാതുള്ള ഇത്തരം പ്രസ്താവനകളുടെ ആത്മാർത്ഥതയെ അദ്ധ്യാപകന്മാരും പൊതുജനങ്ങളും ചോദ്യം ചെയ്യുകതന്നെ ചെയ്യും.

കോട്ടയം.
ധനു 18. ഡി. സി. കിഴക്കേമുറി.

ഔപചാരിക സംജ്ഞകൾ

(ജെ. മീനാട്ടൂർ, എൽഎൽ. ബി)

ഭാരതം സ്വാതന്ത്ര്യമായതോടെ, ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികളിൽനിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ബഹുമതികളും ആംഗല കഞ്ചുകമണിഞ്ഞ സ്ഥലനാമങ്ങളും നാം ഉപേക്ഷിക്കുകയാണെല്ലോ. ഈ പുനസ്സംവിധാനപദ്ധതിയിൽ പെടുത്തേണ്ടതാണെന്നു തോന്നുന്നു, ഭാരതീയരിൽ ചിലരുടെ പാശ്ചാത്യവേഷ പക്ഷപാതിത്വവും ആംഗല ഭാഷയിൽ നിന്നു കടം കൊണ്ടു നാം സർവസാധാരണമായി ഉപയോഗിക്കുന്ന മിസ്റ്റർ, മിസ് തുടങ്ങിയുള്ള ഔപചാരിക സംബോധനാരൂപങ്ങളും. ഈ മറുനാടൻ സമ്പ്രദായങ്ങളും നമുക്കു നാടുകടത്തിക്കൂടെ?

ശ്രീമാനും ശ്രീജിയും ശ്രീയുതുമൊക്കെയുള്ളപ്പോൾ, പ്രത്യേകവിശേഷമൊന്നുമില്ലാതെ, ഏതാണ്ടൊരു മൂടൽ മഞ്ഞുപൊതിഞ്ഞ പ്രതീതിമാത്രം തരുന്ന ഈ മിസ്റ്ററിന്റെ വാലിൽ നാം എന്തിനു തൂങ്ങണം? മിസ്റ്ററിനു വല്ല പ്രത്യേക സ്വഭാവവുമുണ്ടായിരുന്നെങ്കിൽ തന്നെയും സർവസാധാരണമായ പ്രയോഗംനിമിത്തം അതു തീരെ നശിച്ചു പോയി. മി. ക്ലമൻറ് അററ്ലിയും ശ്രീയുത് ജെ. ബി. കൃപലാനിയും ശ്രീമാൻ കേളപ്പനും ആയാൽ എന്താണു് ദൂഷ്യം? ആ വിശേഷണങ്ങൾക്കെല്ലാം ഒരു സ്വഭാവവിശേഷമുണ്ട്, ഒരു വ്യക്തിത്വമുണ്ട്. മററു രാജ്യങ്ങളിൽ അവരവർക്കു സ്വന്തമായ ഡോൺ, മെസിയ, സിഞ്ഞോർ മുതലായ ഔപചാരികപദങ്ങൾ ഉപയോഗിക്കാമെങ്കിൽ, ആ പദപ്രയോഗംകൊണ്ടു തന്നെ അവരുടെ ദേശീയവ്യക്തിത്വം വിളിച്ചറിയിക്കുവാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ സ്വാതന്ത്ര്യമായ ഭാരതത്തിനും സ്വന്തമായ ഔപചാരികരൂപങ്ങളല്ലേ അഭിമാനകരം?

മേല്പറഞ്ഞ വാദമുഖങ്ങളെല്ലാം മെസ്സേഴ്സിനേയും മിസ്സിസിനേയും മിസിനേയും ബാധിക്കുന്നവയാണ്. മിസ്സിസിനേക്കാൾ നിശ്ചയമായും ശ്രീത്വം കൂടുതലുള്ളതു് ശ്രീമതിക്കാണ്. നാം എന്തിനു മുഖത്തുവന്ന ശ്രീയെ തുടച്ചു മാററണം?

ഭാരതത്തിന്റെ മദ്ധ്യോത്തര പ്രദേശങ്ങളിൽ മിസിനു പകരം പ്രയോഗിക്കുന്ന പദം കുമാരിയാണ്. കുമാരിക്കുണ്ട്, മിസിനേക്കാൾ കൂടുതൽ മുഗ്ദ്ധതയും ശാലീനതയും. ഹൃദയാവർജ്ജകമായ ആ പദം ഉപേക്ഷിച്ചു നാം മിസിന്റെ പിന്നാലെ കൂടുന്നതെന്തിനു്? കുമാരി കമലം ഗോപാലൻ, കുമാരി മേരി വറുഗീസ് എന്നൊക്കെ പറയുകയും വിളിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതല്ലേ മിസ് ഭദ്രമ്മ ശാർങ്ങധരൻ, മിസ് തേറമ്മ ചാക്കോ എന്നു പറയുന്നതിനെക്കാൾ രമണീയം? കുമാരിക്കു മിസിനെക്കാൾ അകൃത്രിമത്വമുണ്ട്. ഹൃദ്യതയുണ്ട്, വശ്യതയുണ്ട്, അവൾ മിസിനേക്കാൾ പ്രിയതരയുമാണ്.

ഞാൻ പറയുന്നതു വിശ്വാസമില്ലെങ്കിൽ, അടുത്ത ദിവസംതന്നെ നിങ്ങളുടെ ഏററവും ഉററ കൂട്ടുകാരിയെ 'കുമാരി' എന്നു വിളിച്ചുനോക്കുക. അവളുടെ കവിൾത്തടം തുടുത്തില്ലെങ്കിൽ, ഉൾക്കളം തുടിച്ചില്ലെങ്കിൽ, എന്തിനു അങ്ങനെയൊരു നിരർത്ഥകസങ്കല്പം, തുടിക്കുമെന്നു നമുക്കറിയാം.

നമ്മുടെ നാട്ടിനു ഒട്ടും പററാത്ത പാശ്ചാത്യവേഷധാരണരീതിയോടും നമുക്കു യാത്രചൊല്ലിപിരിയാം. പാശ്ചാത്യവേഷം ധരിച്ചവർക്കു മോട്ടോർ വാഹനങ്ങളിലും ചലച്ചിത്രപ്രദർശനശാലകളിലും മററും മുൻഗണന കൊടുക്കുന്ന സമ്പ്രദായം—ഭാഗ്യവശാൽ ഇപ്പോൾ ഏതാണ്ടുമാറിത്തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നിശ്ശേഷംമാറണം. സാധാരണജനങ്ങൾ മനസ്സിലാക്കണം, കോട്ടും ഹാററും ധരിച്ച കോലം ലുങ്കിയും ജൂബയും ധരിച്ച മനുഷ്യനേക്കാളോ മുണ്ടും കവണിയുമണിഞ്ഞ മാന്യനേക്കാളും ഒട്ടും മേന്മനല്ലെന്നു്. സായ്പുവേഷം കെട്ടുന്നതു ഒരു അധമത്വം ഏററു പറയുകയാണെന്നു ഭാരതത്തിലെ ധാരയുംധാരശാണിയും ധരിക്കണം. അപ്പോൾ അവരുടെ മേനിയിൽനിന്നു കോട്ടും ഫ്രോക്കും തനിയെ മാറി, അവയുടെ സ്ഥാനത്തു ജൂബായും സാരിയും സ്ഥലം പിടിച്ചുകൊള്ളും. സാധാരണന്മാർ സായ്പുവേഷത്തോടു പ്രത്യേക ബഹുമാനം കാണിക്കാതിരുന്നാൽമതി, അതു ഭാരതത്തിൽനിന്നു താമസിയാതെ താനേ തിരോധാനം ചെയ്യുവാൻ

....0...

(11-ാംപേജിൽനിന്നും തുടർച്ച)

[illegible]ഴം പരിശ്രമശാലികളായ സ്വകാര്യ വ്യക്തികളുടെ പക്കൽ തന്നെയാണ്. ദേശീയ കോർപ്പറേഷനുകൾതന്നെ രൂപത്തിലും ഘടനയിലും ഗണനീയമായ വിട്ടുവീഴ്ചകൾ കാണിക്കുന്നുണ്ട്.

സർവ്വകക്ഷിഗവർമെൻറ

മററു ചില ബാൾക്കൻ രാഷ്ട്രങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചു ചെക്കൊസ്ലൊവാക്കയായിൽ കാർഷികമണ്ഡലത്തിലും പഴമയിൽ നിന്നും പുതുമയിലേക്കുള്ള അവസ്ഥാന്തരങ്ങളിൽ വളരെ കുറച്ചു പ്രയാസങ്ങളെ മാത്രമെ തരണം ചെയ്യേണ്ടിവന്നിട്ടുള്ളു. ജർമ്മൻകാരും ഹംഗറിക്കാരും അവരോടു സഹകരിച്ചു ചെക്കു് പ്രഭുക്കളും അനുഭവിച്ചുപോന്ന ഭൂമി കണ്ടുകെട്ടിയതുതന്ന ആറുകോടിഏക്കറോളംവരും [illegible]രത്തിൽ പകുതിയോളം കൃഷിക്കു [illegible]ററിയ ഭൂമിയാണ് ഇതെല്ലാം [illegible]ചെക്കു് കുടിയേറിപ്പാർപ്പുകാർക്കായി വീതിച്ചുകൊടുത്തു. വമ്പിച്ച [illegible]തോട്ടങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുക എന്നുള്ള[illegible]ല്ല, കർഷകരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ[illegible]ം ദേശീയാവശ്യങ്ങൾക്കും [illegible]പററിയ വിധത്തിൽ ഏതാണ്ടു് 50 ഏക്കറോളം വരുന്ന ഇടത്തരം [illegible]തൃകാ തോട്ടങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുക [illegible]ന്നുള്ളതാണ് അതിന്റെ ലക്ഷ്യം. കാര്യക്ഷമമായി കൃഷിചെയ്യാൻ വേണ്ടി സഹകരണ സംഘങ്ങൾ കഴിയുന്നിടത്തോളം വിപുലമായ തോതിൽ ഉപയോഗിക്കപ്പെടുമെങ്കിലും കർഷകർക്കു പരമ്പരാഗതമായ ഉടമാവകാശം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതാണ്.

ചെക്കൊസ്ലൊവാക്ക് റിപ്പബ്ലിക്കിലെ രാഷ്ട്രീയകക്ഷിവ്യവസായങ്ങൾ ലഘുതരമാണ്. സംയുക്തരൂപത്തിലുള്ള ഒരു ദേശീയ ഗവർമെൻറാണ് രാജ്യംഭരിക്കുന്നതു്. സംയുക്തമന്ത്രിസഭ എല്ലാപാർട്ടികളും ചേർന്നതാണ്. കമ്മ്യൂണിസ്ററുകാരും (അവരുടെതാണ് ഏററവും വലിയപാർട്ടി) നാഷ്യനൽ സോഷ്യലിസ്ററുകാരും, (പേരുകൊണ്ടു് സാമ്യം ഉണ്ടെങ്കിലും നാസികളുമായി അവർക്കു ഒന്നിലും പൊരുത്തമില്ല. അവിടത്തെ ഏററവും പഴയ പാർട്ടിയാണതു്) സോഷ്യൽ ഡെമോക്രാററുകാരും കത്തോലിക്കരും എല്ലാംദേശീയ പ്രശ്നങ്ങളിൽ കാര്യമായ യാതൊരഭിപ്രായ വ്യത്യാസങ്ങളുമില്ല. എന്ന ആശാസ്യമായ നിലകാരണം അവിടെ ഒരു പ്രതിപക്ഷ കക്ഷിയില്ല.

ഗവമ്മെണ്ടിനുള്ളിൽആദർശപരമായോ വീക്ഷണപരമായോ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലെന്നു് ഇതുകൊണ്ടു് അർത്ഥമാക്കേണ്ടതില്ല. പക്ഷെ പുനഃസംവിധാനപരങ്ങളും പുനരുദ്ധാരണപരങ്ങളുമായ അടിയന്തര പരിപാടികളെ പരിഗണിക്കുമ്പോൾ ഇമ്മാതിരി വ്യത്യാസങ്ങൾക്കൊന്നും യാതൊരു സ്ഥാനവും ഇല്ലെന്നു് എല്ലാ കക്ഷികൾക്കും ബോധമുണ്ട്.

സ്ലോവാക്കിയായിൽ ഹിററ്ലർ സൃഷ്ടിച്ചുവിട്ടിട്ടുപോയ ആക്രമണാസക്തി തുടങ്ങിയ പ്രാദേശികസ്വഭാവമുള്ള മററുവൈഷമ്യങ്ങളും കുഴപ്പങ്ങളും റിപ്പബ്ലിക്കിനെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്നുണ്ട്. എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം ദേശീയൈക്യത്തിന്റെ ഉറച്ച ഘടനയിൽ യാതൊരു ദോഷഫലവും ഉളവാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുതന്നെയല്ല അടുത്തകാലത്തെങ്ങും അവ പ്രബലപ്പെടുവാനും ഇടയില്ല.

പുരോഗതിക്കുള്ള സാദ്ധ്യതകൾ

കിഴക്കൻ യൂറോപ്പിലെ രാഷ്ട്രീയപ്രവർത്തകർക്കും ജനങ്ങൾക്കും പടിഞ്ഞാറുള്ളവരെ അപേക്ഷിച്ചു് കുറെ കൂടുതലായ ഓർമ്മശക്തിയുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നു. ചെക്കോസ്ലോവാക്കിയായിൽ ബുദ്ധിയുള്ള ഒരു മനുഷ്യനും, മ്യൂണിച്ചിന്റെയും തങ്ങൾ കീഴടക്കപ്പെട്ട കാലത്തേയും പാഠങ്ങൾ മറന്നിട്ടില്ല. അവരുടെ പടിഞ്ഞാറൻ മിത്രങ്ങൾ ആത്മഹത്യക്കൊരുങ്ങിക്കൊള്ളുവാൻ അവരോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ റഷ്യ മാത്രമാണ് ചെക്കോസ്ലോവാക്കിയായുടെ നേർക്കു തന്റെ കടമകൾ നിർവ്വഹിക്കാൻ തയ്യാറായതു് എന്നുള്ളതു് അവർ വിസ്മരിച്ചിട്ടില്ല. ചുവപ്പുപടയുടെ ത്യാഗങ്ങൾ ഇല്ലായിരുന്നെങ്കിൽ തങ്ങൾക്കു മുക്തി ലഭിക്കുമായിരുന്നില്ല എന്നുള്ള സംഗതിയും അവർക്കു് അറിഞ്ഞുകൂടായ്കയില്ല. കഴിഞ്ഞുപോയ ദുരിതാനുഭവങ്ങളെ മനസ്സിൽ വച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ മാത്രം ബുദ്ധിശൂന്യരല്ല അവർ. നിർദ്ദയമായ അഗണ്യതയോടുകൂടി വഞ്ചിക്കപ്പെട്ട ഒരു ജനതയായിരുന്നിട്ടും അവർക്കു് ആകർഷണീയമായ ഒരു സമചിത്തതയും വിവേകവും ഉള്ളതായി കാണുന്നു. കിഴക്കും പടിഞ്ഞാറും തമ്മിൽ കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്ന ഒരു പാലത്തിന്റെ നിലയിൽ തങ്ങളെപ്പററിത്തന്നെ വിചാരിക്കുവാനാണ് അവർ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു്.

അതേസമയംതന്നെ, ജർമ്മൻ യുദ്ധപ്രാഭവത്തിന്റെ പുനരുത്ഥാനത്തെ പ്രതിരോധിക്കാനുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ ഏർപ്പെടുത്താതെ ജർമ്മനിയുടെ പുനരുദ്ധാരണത്തിനു മുഖ്യമായി മുൻഗണന നൽകിക്കൊണ്ടുള്ള ഇന്നത്തെ ആംഗ്ലോ അമേരിക്കൻപരിപാടികളുടെ ഗതി തുടരുകയാണെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ നില ഏതുഭാഗത്തായിരിക്കും എന്നുള്ളതു സംശയാതീതമാംവണ്ണം അവർ മനസ്സിലാക്കുന്നുണ്ട്. അമേരിക്കയിൽനിന്നുള്ള ഡോളർപ്രവാഹം എത്രമാത്രം ആകർഷകമാണെങ്കിലും വീണ്ടും ഒരു മ്യൂണിച്ചു് സൃഷ്ടിക്കാതെയിരിക്കാൻ അവർ ദൃഢനിശ്ചയം ചെയ്തിരിക്കയാണ്. എന്തെന്നാൽ പത്തുവർഷത്തേക്കു് സമാധാനവും സുസ്ഥിതിയും ലഭിക്കുകയാണെങ്കിൽ തങ്ങൾ അമേരിക്കൻസാങ്കേതികമാർഗ്ഗങ്ങളെ അതിക്രമിച്ചില്ലെങ്കിലും അവയോടു കിടപിടിക്കത്തക്ക വിധത്തിൽ ഉയരാൻ പോവുകയാണെന്നു് അവർക്കറിയാം. ഈ ലേഖകനു് കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിടത്തോളം അവരുടെ ഈ ശുഭാപ്തിവിശ്വാസം അത്ര അതിരുകടന്ന ഒന്നല്ല.

(പരിഭാഷ — കെ. ജെ. തോമസ്)

(2—ാംപേജിൽനിന്നും തുടർച്ച)

ല്ല. പ്രേഗിന്റെ സാർവലൗകികത്വം ഏതാണ്ട് അഗാധമായിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്. എന്തെന്നാൽ അതു് പ്രത്യേകാവകാശം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ചുരുക്കം ചിലരുടെ മാത്രമല്ല പ്രത്യുത ലോകത്തിലെ സാമാന്യ ജനങ്ങളുടെയെല്ലാം യഥാർത്ഥമായ യോജിപ്പിനെ കുറിക്കുന്നു. ഉദാഹരണമായി, എന്റെ അവിടത്തെ താമസം അവിടെവച്ചു നടത്തപ്പെട്ട അഖില ലോക യുവജനോത്സവത്തിന്റെ അവസാനത്തെ ആഴ്ചയായിരുന്നു. തെരുവഴികളെല്ലാം കൊടികളാലും അലങ്കാരങ്ങളാലും ദീപകാഴ്ചകളാലും നയനാനന്ദകരമായിരുന്നു. ഗ്രീഷ്മ കാലത്തെ ഉഷ്ണമുള്ള രാത്രി വളരെയാകുന്നതുവരെ സംഗീതവും നൃത്തവും തുടർന്നിരുന്നു. ആരോഗ്യ പ്രദവും ആവേശജനകവും ആയ ഒരുമാതിരി ജനാധിപത്യ മാമാങ്കത്തിൽ ഭാഗഭാക്കാകുന്ന ഉജ്ജീവനദായകമായ ഒരനുഭൂതിയാണ് ഉണ്ടായിരുന്നതു്. ഒരു സൗഹൃദ മനോഭാവത്തോടെ തങ്ങളെ സംബന്ധിക്കുന്ന പൊതു പ്രശ്നങ്ങളെപ്പററി ആലോചിക്കാൻ എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലെയും യുവജനങ്ങൾ ഒത്തുചേർന്നു എന്നതു തന്നെ, കഴിഞ്ഞ ഒരു ദശവർഷത്തിനുള്ളിൽ ലോകമെങ്ങുമുള്ള ജനങ്ങൾ സമരംചെയ്തു് സ്വാതന്ത്ര്യത്തിന്റെ അതിരു് വളരെയധികം വിശാലമാക്കിത്തീർത്തു എന്നുള്ളതിനു് ഏററവും അനിഷേധ്യമായ തെളിവാണ്. അതു് അന്താരാഷ്ട്രീയ ചക്രവാളത്തിനു മുകളിൽ പററിപ്പിടിച്ചുനിന്നിരുന്ന അവിശ്വാസത്തിന്റേയും ഭയത്തിന്റേയും കാർമേഘങ്ങൾ ഉൽപ്പാദിപ്പിച്ചിരിക്കാവുന്ന എല്ലാഅശുഭാപ്തി ലക്ഷണങ്ങൾക്കും പററിയ ഒരു പ്രതിവിധിയായിതീർന്നു.

പ്രേഗ് മാതൃകാനഗരം

പ്രേഗ് എല്ലായ്പ്പോഴും മനോഹരമായ ഒരു നഗരമായിരുന്നുവെന്നു് പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. ബൊഹീമിയാ സമതലത്തിൽ കൂടി പ്രവഹിക്കുന്ന എൽബ് നദിയുടെ ഗതിയെ കുറിക്കുന്ന ഉന്നതങ്ങളായ രണ്ടു പർവ്വതശിഖരങ്ങൾക്കു മദ്ധ്യേയാണ് അതു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. ഒരു സ്ഥലസ്ഥാന നഗരിക്കുവേണ്ടത്ര വലിപ്പമേ അതിനുള്ളൂ; അമൂർത്തമായ വൈരൂപ്യം തോന്നത്തക്കവണ്ണം അത്ര വലിപ്പമോ ഒതുക്കമില്ലായ്മയോ ഇല്ല. വെറും പ്രാദേശികമായ അപ്രാധാന്യതയിലേക്കു് വഴുതിപ്പോകത്തക്കവിധത്തിൽ ചെറുതുമല്ല. ശിൽപകലാപരമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ, ഇവിടെ ശതാബ്ദങ്ങൾ സമഞ്ജസമായും, ആകസ്മികപരിണാമങ്ങൾ കൂടാതെയും, പരസ്പരം കൂടിച്ചേരുന്നു. മദ്ധ്യകാലങ്ങൾ നവീകരണത്തിന്റെയും പുനരുജ്ജീവനത്തിന്റേയും കാലഘട്ടത്തിലേക്കു് രമ്യമായി വികസിക്കുന്നു; അറിവിന്റേയും ചൈതന്യത്തിന്റേയും കാലം അയ:കാഠിന്യമുള്ള ആധുനികത്വത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിനു വഴിമാറിക്കൊടുക്കുന്നു. 19-ാംനൂററാണ്ടിലെ അരാജകത്വ വ്യാവസായികത്വത്തിന്റെ വൃത്തികേടും ഡംഭമെല്ലാം ഭാഗ്യം കൊണ്ടു കടന്നുപോയി. ഇവിടെ വളരെക്കുറച്ചു ചെററപ്പുരകളേ കാണ്മാനുള്ളു.

ഒരു രാജധാനി സാധാരണയായി ഒരു രാഷ്ട്രത്തിന്റെ ആത്മാവിനേയും, ഒരു സംസ്ഥാനത്തിന്റെ ചരിത്രത്തേയും പ്രതിബിംബിപ്പിക്കുന്നു. പ്രേഗിന്റെ രമ്യത പല പ്രകാരത്തിലും ആ രാജ്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയപരിണാമമാതൃകയുടെ ശരിയായ ഒരു പ്രതിഫലനമായാണ്. രണ്ടാംലോകമഹായുദ്ധം കഴിഞ്ഞതിനു തൊട്ടുള്ള വർഷങ്ങളിൽ ഒരു ബ്രിട്ടീഷ്പത്രപ്രവർത്തകൻ ഏകാധിപത്യങ്ങളുടെ കടലിനാൽ ചുററപ്പെട്ട പ്രജാധിപത്യത്തിന്റെ ദ്വീപെന്നു ചെക്കോസ്ളോവാക്കിയായെ വർണ്ണിക്കുകയുണ്ടായി. ഇന്നു് ആ വിവരണത്തെ ഒന്നു പുതുക്കുകയും വിപുലീകരിക്കയും ചെയ്യേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പരീക്ഷണത്തിലിരിക്കുന്ന വിപ്ളവാത്മകങ്ങളായ പ്രജാധിപത്യ രാഷ്ട്രകുടുംബങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ദ്വിതീയ ചെക്കോസ്ളോവാക്കു് റിപ്പബ്ളിക്കിനു്, മാതൃകാപരമായ ഒരു പ്രജാധിപത്യത്തെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതായി ന്യായമായി അവകാശപ്പെടാം.

ചെക്കോസ്ലോവാക്കിയായുടെ രാഷ്ട്രീയവുംസാമ്പത്തികവുംആയ ഘടനയിൽ യാതൊരു വിപ്ളവാത്മകങ്ങളായ വ്യതിയാനങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു് ഇതുകൊണ്ടർത്ഥമാക്കേണ്ടതില്ല. ഏററവും ദൂരവ്യാപകങ്ങളായ ഫലത്തോടുകൂടിയ മൗലിക വ്യതിയാനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. ഉദാഹരണമായി, ഈ രാജ്യത്തു് ഇപ്പോൾ ഒരു കമ്മ്യൂണിസ്ററു് പ്രധാന മന്ത്രിയാണു് ഉള്ളതു്. എന്നാൽ അദ്ദേഹം ഒരു രക്തച്ചൊരിച്ചിലോടു കൂടിയ വിപ്ളവത്തിന്റെ ഫലമായിട്ടല്ല ആ ഉന്നതപദവിയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതു്. പ്രത്യുത, സംശയാലുക്കളായ ആംഗ്ലോ അമേരിക്കൻ പത്രപ്രവർത്തകർക്കുപോലും ചോദ്യം ചെയ്യാൻ ഇടമില്ലാത്തവിധത്തിൽ യഥാർത്ഥമായ ഒരു സ്വതന്ത്രതെരഞ്ഞെടുപ്പുമുഖാന്തിരമാണ്. ചെക്കൊസ്ലോവാക്കിയായിലെവിപ്ളവം ഇതുവരെഏതായാലും ഒരുപ്രത്യേകമായ പരിവർത്തനചക്രത്തെയാണു് പിൻതുടർന്നതെന്നു് വേണമെങ്കിൽ പറയാം. പ്രധാനപ്പെട്ട, സാമൂഹ്യവും, രാഷ്ട്രീയവും, സാമ്പത്തികവും ആയ പരിവർത്തനങ്ങളെല്ലാം തന്നെ, സാധാരണ അപ്രകാരമുള്ള പരിവർത്തനങ്ങളോടു് ബന്ധപ്പെട്ടുകാണാറുള്ള പ്രകമ്പനങ്ങൾ ഒന്നും കൂടാതെയാണു് സാധിച്ചതു്. അതു് യഥാർത്ഥത്തിൽ കണ്ണുനീർ ചിന്താതെയുള്ള ഒരു വിപ്ളവം തന്നെ ആയിരുന്നു.

വ്യാവസായികശക്തി.

ചെക്കൊസ്ളൊവാക്കിയായിലെ ജനാധിപത്യവികാസത്തിന്റെ പരിവർത്തനോന്മുഖമായ സ്വഭാവം വെറുംയാദൃച്ഛികമായ ഒരു സംഭവമല്ല. അതു് സ്പഷ്ടമായ ചരിത്രവസ്തുതകളിൽ നിന്നുമാണു് ഉത്ഭവിച്ചിട്ടുള്ളതു്. രാഷ്ട്രീയമായി ചെക്കൊസ്ലോവാക്കിയായിലെ പ്രജായത്ത സ്ഥാപനങ്ങളുടെ വികാരത്തെ സഹായിച്ചിരുന്നസ്ഥിതിഗതികൾ, കിഴക്കൻ യൂറോപ്പിലോ മദ്ധ്യയൂറോപ്പിലോ ഉള്ള മററുമിക്കസ്ഥലങ്ങളിലേതിനേയും അപേക്ഷിച്ചു് തികച്ചും വ്യത്യസ്തങ്ങളായിട്ടുള്ളവയാണെന്നു് സ്മരിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. 1945-മേയിലെ വിപ്ളവമെന്നു് ചെക്കുകാർ അഭിമാനപൂർവ്വം പറയുന്ന ആ സംഭവം പ്രഥമറിപ്പബ്ളിക്കു് തുടങ്ങിവെച്ച നടപടികളുടെ തുടർച്ചയും പൂർത്തീകരണവും മാത്രം ആയിരുന്നു. സമീപവർത്തികളായ മററു ചില രാജ്യങ്ങളിലേപ്പോലെ മദ്ധ്യകാല ജന്മിപ്രഭുത്വവാഴ്ചയുടെ ചിതാഭസ്മത്തിന്മേൽ ഒരുജനാധിപത്യം സൃഷ്ടിക്കാനുള്ള ശ്രമം ആയിരുന്നില്ല അതു്. നേരെമറിച്ചു്, മൂണിച്ചിൽവെച്ചു് ഛേദിക്കപ്പെട്ടുപോയ ഉൽപ്പതിഷ്ണു പാരമ്പര്യസൂത്രം ഏറെറടുത്തു് അതിന്റെ ഇഴകളെ ബലപ്പെടുത്തുന്ന പ്രശ്നം ആയിരുന്നു.

സാമ്പത്തികമണ്ഡലത്തെ സംബന്ധിച്ചും മേല്പറഞ്ഞതുതന്നെയാണു ഗതി. ചെക്കൊസ്ലോവാക്കിയായിലെ സാമ്പത്തികവ്യവസ്ഥിതിയിൽ, അവരുടെ ജനസംഖ്യയിൽ മൂന്നിലൊരുഭാഗം വരുന്ന ഗണ്യമായ ഒരു കാർഷികവിഭാഗം ഉണ്ടെന്നിരുന്നാലും, വിശേഷിച്ചു് സ്ലോവാക്കിയാ ഭൂരിഭാഗവും ഒരു കാർഷികപ്രദേശമാണെങ്കിലും, അവരുടെ വലിപ്പത്തേയും ജനസംഖ്യയേയും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ മദ്ധ്യയൂറോപ്പിലും തെക്കുകിഴക്കെയൂറോപ്പിലുമുള്ള മിക്കരാജ്യങ്ങളേയും അപേക്ഷിച്ചു് വളരെ വിശാലങ്ങളായ വ്യാവസായികസംരംഭങ്ങൾ അവിടെയുണ്ടു്. ഇങ്ങനെ നാസി ആക്രമണത്തിൻ കീഴിൽ അവരുടെ ശക്തി വളരെയധികം നശിപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടും അവർക്കു് ഗണ്യമായവികാസംപ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളതും, എപ്പോഴും അന്യൂനമായിരുന്നതുമായ വ്യാവസായികാടിസ്ഥാനത്തിൽ പുനരുദ്ധാരണമാർഗ്ഗത്തിൽ പുരോഗമിക്കുവാൻ സാധിച്ചു. ഈ സംഗതിസമ്പൂർണ്ണമായ ദേശീയപുനരുദ്ധാരണത്തിനുള്ള കാര്യക്ഷമമായ ഒരു പ്ളാൻ തയ്യാറാക്കുന്ന ജോലിക്കു് വളരെ സഹായകമായിത്തീർന്നു.

ദേശീയവൽകരണശ്രമങ്ങൾ.

1946-ഒക്ടോബറിൽ കൺസ്റ്റിററ്യൂഷനൽ നാഷ്യനൽ അസംബ്ളി അംഗീകരിച്ച പുനരുദ്ധാരണപദ്ധതി വിഭാവനംചെയ്യുന്നതു് രണ്ടുവർഷത്തെക്കുള്ള വികാസമാണ്. വ്യാസസായികോല്പാദനം 1937-ലേതിനേക്കാൾ 10 ശതമാനം കൂടി വർദ്ധിച്ചിരിക്കണമെന്നുള്ളതാണു് അതിന്റെ ലക്ഷ്യം—പ്രഥമദൃഷ്ടിയിൽ ഇതു് തുലോംഹ്രസ്വമായ ഒരു കാലപരിധിയും വളരെ മിതമായ ഒരു ലക്ഷ്യവും ആണെന്നു് തോന്നിയേക്കാം. എന്നാൽ ഈദ്വിവത്സരപദ്ധതി ഒരു പ്രാരംഭ പ്ളാനായിട്ടു മാത്രമെ ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളു. വ്യാവസായികചട്ടക്കൂടിന്റെ അടിസ്ഥാനപരമായ പുന:സംവിധാനം- അധുനാതനങ്ങളായ യന്ത്രോപകരണങ്ങളുടെസജ്ജീകരണം-സാധിച്ചുകാലാന്തരത്തിൽ അത്ഭുതകരമായ സാമ്പത്തികവികാസത്തിനുള്ള അസ്ഥിവാരംകെട്ടിപ്പടുക്കുകഎന്നതാണു് അതിന്റെ ലക്ഷ്യം. ഈ പുന:സംവിധാനപദ്ധതിയുടെ താക്കോൽ ചെക്കൊസ്ലോവാക്കു് വ്യവസായത്തിന്റെ സെൻട്രൽഫെഡറേഷന്റെപരമമായ നിയന്ത്രണത്തിനു വിധേയമായിഏതാണ്ടു് 250 ദേശീയ കമ്പനികൾ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടു് എല്ലാ വലിയ വ്യവസായങ്ങളേയും ദേശീയമാക്കുക എന്നതാണ്

കൂടാതെ ദേശീയമാക്കുന്ന പ്രശ്നം സംബന്ധിച്ചുള്ള ചെക്കൊസ്ലോവാക്കു് രീതിവെറും സിദ്ധാന്തപരം എന്നതിനെക്കാൾ പ്രായോഗികമായതാണ്. ചെക്കൊസ്ലോവാക്കു് സാമ്പത്തികബുള്ളററിൽ പത്രാധിപർ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുംപോലെ;—

'യുദ്ധത്തിനു മുമ്പുതന്നെ ഖനികളിലും വ്യവസായങ്ങളിലും അധികപങ്കും ജമ്മൻകാരുടെ കൈവശംആയിരുന്നു. ജമ്മൻകാരെ ആട്ടിപായിച്ചുശേഷം ഇവയൊക്കെ വീണ്ടും സ്വകാര്യ ക്തികളുടെയും സ്വകാര്യമുതലാ സംഘടനകളുടെയും പക്കൽ ന്നുചേരാൻ അനുവദിക്കുന്നതിൽ യാതൊരർത്ഥവുമില്ല. നേരെമറ ച്ചു് അവയെഎല്ലാം ദേശീയ ംരംഭങ്ങളായി രൂപാന്തരപ്പെടുത്താൻ ആലോചിച്ചു തീരുമാനിക്കുകയുംചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.' ദേശീകരണംവിപുലമായതോതിൽഉണ്ടെങ്കിലുംവളരെയധികംഫാക്ടറികൾ ഇപ്പോ

(ശേഷം 10-ാംപേജിൽ)

THE PRASANNA KERALAM.

Vol: 9 | Kottayam 4th January 1948 | No. 2

തലമിഷ്യൻ

(പി. എ. ജോസഫ്)

മൌണ്ടു് ബാററൻപ്രഭു നേവിയിൽ ചേന്നു് ഒരു റേഡിയൊ എൻജിനീയരായിട്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആ കാലത്തു ചെയ്ത ഒരു പ്രസംഗത്തിൽ വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെയും റേഡിയോവിൻെറയും മഹനീയനേട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചു വളരെ പുകഴ്ത്തുകയുണ്ടായി. മനുഷ്യൻെറ തലകൊണ്ടുചെയ്യാവുന്നതുപോലെയുള്ള ഒട്ടമിക്കപ്രവൃത്തികളും വിദ്യുച്ഛക്തിയുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ഉണ്ടാക്കുന്ന കൃത്രിമതലകൊണ്ടു ചെയ്യാമെന്നു് അദ്ദേഹം പറയുകയുണ്ടായി. ഓർമ്മയെനിലനിർത്തുന്നതിനുള്ള തന്ത്രികൾ നാം ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും ചില സംഗതികൾകൊടുത്താൽ അവക്കുള്ളതീരുമാനംചെയ്‌വാൻ ഈ തലമിഷ്യനു സാധിക്കുമെന്നും അദ്ദേഹം പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്.

ഈ പറഞ്ഞതൊക്കെ ശരിതന്നെ. പക്ഷെ ഈ തല മിഷ്യനെ നിയന്ത്രിക്കാൻ ഒരു സാക്ഷാൽ തല വേണമെന്നുള്ളതിനെ പ്രഭുഅവർകൾ നിഷേധിക്കുന്നില്ല. കണക്കു സംബന്ധമായ എല്ലാകാര്യങ്ങൾക്കും ഉപയോഗപ്പെടുത്താവുന്ന ഒരു യന്ത്രംഉണ്ടെന്നു അദ്ദേഹം പറയുന്നു. "ഇനിയക്കു്"എന്ന ഈ വിദ്യുച്ഛക്തിമിഷ്യനുള്ള വിശേഷംഎന്തെന്നാൽ ഒന്നാംതരം ഒരു കണക്കു വിദഗ്ദ്ധനു 10 ദിവസംകൊണ്ടു കണ്ടുപിടിക്കാവുന്ന ഉത്തരം ഇനിയക്കു് 4 സക്കൻറുകൊണ്ടു കണ്ടുപിടിക്കാം എന്നുള്ളതാണു്. ഈ യന്ത്രത്തിനു ഒരു മണിക്കൂർ സമയത്തിനുള്ളിൽ 10,000,000 ഗുണിതങ്ങൾ ചെയ്‌വാൻ സാധിക്കുമത്രെ.

ഭാവിയിൽ ഈ തല മിഷ്യൻ അനേകം പേരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടുകൾ ലഘൂകരിക്കുകയും എൻസൈക്ലോപ്പീഡിയയെപ്പോലെ ഏതു വിഷയത്തെപ്പററിയും ഏററവും സൂക്ഷ്മമായ അറിവിനെ ഏതു നിമിഷത്തിൽ വേണമെങ്കിലും നല്കുകയും ചെയ്യുമെന്നാണു് പ്രഭുഅഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതു്. തല മിഷ്യനു ഇപ്പോൾ വളരെ അധികം വിലയുണ്ടെങ്കിലും ഭാവിയിൽ റേഡിയോ മിഷ്യൻപോലെ അതു് ധാരാളമാകുമ്പോൾ വില കുറയുമെന്നും അദ്ദേഹം സമാധാനിക്കുന്നു. തല മിഷ്യൻകൊണ്ടു് ചതുരംഗം കളിക്കാൻപോലും സാധിക്കുമെന്നു് പ്രഭു അവർകൾ പറയുന്നു. ഇതൊക്കെയാണെങ്കിലും പവർഹൌസിലെ എൻജിനീയർ ബോധരഹിതനായിത്തീന്നാൽ തലമിഷ്യൻ വലിച്ചെറിയുകയേ വേണ്ടു.

തല മിഷ്യനു 18,000 ട്യൂബുകളുണ്ടു്. എന്നാൽ തലയിൽ 12,000,000,000 ട്യൂബുകളുണ്ടു്. മനുഷ്യബുദ്ധിയുടെ ആലോചനക്കും നിയന്ത്രണത്തിനും വിധേയമായി തലമിഷ്യനു എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാമെന്നല്ലാതെ സ്വമേധയാ ഒന്നും ചെയ്‌വാൻ സാദ്ധ്യമല്ലെന്നുപറയുമ്പോൾ "പതിനെട്ടുവാദ്യവും ചെണ്ടക്കുതാഴെ" എന്നു വന്നുകഴിഞ്ഞു. മാത്രമല്ല നാം തലമിഷ്യനെ പുകഴ്ത്തുമ്പോൾ അതു കണ്ടുപിടിച്ച കഴിവിനെയാണെല്ലോ പരോക്ഷമായി പുകഴ്ത്തുന്നതു്. ആ സ്ഥിതിക്കു ഇതും ഇതിലേറയും ആവാം.

പ്രൊഫസർ തോംസൺ ഇലക്ട്രോൺ കണ്ടുപിടിച്ചിട്ടു് അരനൂററാണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞു. ഇതിൽ പിന്നെ എന്തെല്ലാം കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ പ്രസ്തുത കണ്ടുപിടുത്തത്തെ ആധാരമാക്കി കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടു. ഇങ്ങിനെ അങ്ങുപുറകോട്ടുപോയാൽ നാലും ആറും പത്തു് എന്ന കണ്ടുപിടുത്തവും മററും മഹനീയനേട്ടങ്ങൾതന്നെ. ചിലശാസ്ത്രജ്ഞന്മാക്കു് അഭിപ്രായമുണ്ടു്. ആദിമമനുഷ്യൻെറ മസ്തിഷ്കവും ഷേക്സ്പീയർ മഹാകവിയുടേതും തമ്മിൽ യാതൊരു വ്യത്യാസവുമില്ലന്നു്. മനുഷ്യൻെറ ചിന്താശക്തി സീമാതീതമായ വ്യാപ്തിയുള്ളതാണു്. ഇപ്രകാരം തന്നെ മനുഷ്യർ തമ്മിൽ ഉള്ള ബന്ധങ്ങളും ചില വികാരവിചാരങ്ങളാൽ വലയം ചെയ്യപ്പെട്ടവയാണു്. ഈ ബന്ധങ്ങളും അവയുടെ ഗുരുലഘുത്വങ്ങളും അളന്നുതിട്ടപ്പെടുത്താൻ കഴിയാത്ത ശാസ്ത്രം എത്ര തലമിഷ്യൻ ഉണ്ടാക്കിയാലും പുരോഗതി കേവലം അനിശ്ചിതമാത്രമായിരിക്കയേയുള്ളു. എഡിങ്ങ്ടണും, ജീൻസും തങ്ങളുടെ പതിന്മാരെ ശക്തിതരംഗങ്ങളുടെ നിലയിൽമാത്രമെ നോക്കുന്നു ശാഠ്യം പിടിച്ചാൽ വികാരവിചാരങ്ങളുടെ വിലയെന്തെന്നറിയാതെ ലോകം തന്നെ നിർഗ്ഗുണമായി കാണപ്പെട്ടേക്കും,

ഒരിക്കൽ ഒരു മഹാശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഒരു പ്രസംഗം പറഞ്ഞ കഥ കേട്ടിട്ടുണ്ടു്. ശാസ്ത്രത്തിൻെറ നേട്ടങ്ങളെക്കുറിച്ചു് അദ്ദേഹം വാനോളം പുകഴ്ത്തുകയായിരുന്നു. പ്രസംഗം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ കേട്ടുകൊണ്ടിരുന്നവരിൽ വൃദ്ധനായ ഒരാൾ എഴുന്നേററു ഇങ്ങിനെപറഞ്ഞു. "അങ്ങു് ഞങ്ങളെ ആകാശത്തിൽ പക്ഷികളെപ്പോലെപറക്കുവാനും വെള്ളത്തിൽകൂടി മത്സ്യങ്ങളെപ്പോലെ യാത്രചെയ്‌വാനും പഠിപ്പിച്ചു. ലോകത്തിൽ മനുഷ്യരെപ്പോലെ ഞങ്ങൾ ജീവിക്കേണ്ടതെങ്ങിനെ യെന്നുള്ളതിനെപ്പററി ഇനിയും ഞങ്ങൾ അജ്ഞരാണു്" ഇപ്രകാരംതന്നെ ശാസ്ത്രീയ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങൾ ഗുണത്തിനാണെങ്കിൽ മനുഷ്യക്കു് ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ ഉപകാരപ്പെടുന്നു. നേരെമറിച്ചു ബുദ്ധിയെ ധമ്മബോധത്തിൻെറ ചുക്കാനിൽ പിടിച്ചുനിർത്താൻ സാധിക്കാത്തവൻെറ കയ്യിൽ കുറെ അണുബോമ്പുകളുംകൂടികിട്ടിക്കഴിഞ്ഞാൽ...

ഇന്നുലോകം ശാസ്ത്രീയമായി വളരെ അധികം പുരോഗമിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പക്ഷെ അത്രക്കു പുരോഗമനം ധാമ്മികമായി, സന്മാർഗ്ഗപരമായി ലോകത്തിനുണ്ടായിട്ടില്ല. ഈ അവസരത്തിൽ കുരങ്ങൻെറ കയ്യിൽ പൂമാലകിട്ടിയതുപോലെ പക്ഷെ അവൻ ചില വിക്രിയകളും കാണിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അതിൽ അത്ഭുതപ്പെടുവാനില്ല.

സൌന്ദര്യവർദ്ധനവിനുവേണ്ടി ഒരു നല്ലതുക ചെലവാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ലണ്ടനിലെ ഒരു വിലാസിനി ബർനാഡ്ഷായോടു ചോദിച്ചു.

"എനിക്കെത്ര വയസ്സുണ്ടെന്നുതോന്നുന്നു" അവരെ അടിമുടി സൂക്ഷിച്ചു് നോക്കിയിട്ടു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.

"പല്ലുകണ്ടാൽ ഒരു പതിനെട്ടു തോന്നും വാർകൂന്തൽകണ്ടിട്ടു് 19 തോന്നുന്നു. ഭാവം കണ്ടാൽ പതിന്നാലും.'

തൻെറ സൌന്ദര്യത്തെ അദ്ദേഹം ആസ്വദിക്കുന്നുണ്ടല്ലോ എന്നു വിചാരിച്ചു സ്ത്രീ വീണ്ടും ചോദിക്കയാണു്.

'അങ്ങയുടെ അഭിനന്ദനത്തിനു വളരെ നന്ദിപറയുന്നു. എങ്കിലും എനിക്കെത്രവയസ്സു് തോന്നിക്കുമെന്നു തീർത്തു പറയൂ.

ബർനാർഡ്ഷാ,"ഞാൻപറഞ്ഞില്ലേ. കണക്കുകൂട്ടികൊള്ളൂ. 18+19+14=51"

നിങ്ങളുടെ വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിക്കു്

പ്രസന്നകേരളത്തിൽ

പരസ്യം ചെയ്യുക.

പരസ്യക്കൂലി നിരക്കിനു് മാനേജരോടു് എഴുതി ചോദിക്കുക.

V. B. PHOTO STUDIO

PONKUNNAM

ഇവിടെ ഏതു സമയത്തും ഫോട്ടോ എടുത്തു കൊടുക്കുന്നതാണു്. കൂടാതെ, എൻലാർജ്ജമെൻറു്, ഓയിൽ പെയിൻറിംഗ്, സിനിമാ സ്ളൈഡ്, മുതലായി എല്ലാവിധ ജോലികളും ചെയ്തു കൊടുക്കുന്നതാണു്.

Prop: V. B. ABRAHAM,
Artist and Photographer.

Printed and published by Anjiliparampil Kumaran at the Viswabharathi Press, Kottayam.